

CAROL I

și

**Fundațiunea
Universitară**

Biblioteca Centrală Universitară „Carol I“
Fundatiunea Universitară Carol I

1891

1895

1914

2014

**Biblioteca Centrală Universitară „Carol I“
București**

Carol I
și
Fundațiunea Universitară

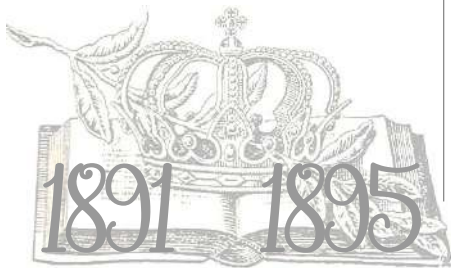
1914 - 2014

Coperta 1-4: Carol I - pictură de François Flameng;
Clădirea Fundației Universitare Carol I, 1914

Redactare și concepție grafică: Geta Costache

S-au folosit documente și ilustrații din colecțiile și arhiva bibliotecii. Medaliile și timbrele jubiliare reproduse nu fac parte din patrimoniul instituției.

2014 BCU „Carol I” ©

1914-2014

1891

„Carol I /.../ a hotărât să întemeieze din propria lui avere o altă bibliotecă, destinată a înlesni deocamdată studenților puțința unor studii cât mai desăvârșite. Cumpără în acest scop casele lui C. Ioanid și la 3 Mai 1891 Regele comunică primului său ministru /.../ scrisoarea sa cuprinzând dorința întemeierii acestei Biblioteci Universitare și Fundațiunea de sprijin material a studenției merituoasă dar lipsită de mijloace. La 27 Iunie 1891 ea a fost decretată ca instituțiune de stat sub dependența Ministerului învățământului public, cu numele «*Fundațiunea Universitară Carol I*».“

(George Costescu, *Bucureștii Vechiului Regat*, 1944)

(pagina opusă)

Scrisoarea de întemeiere a Fundațiunii Universitare semnată de Carol I la 3 mai 1891, adresată Președintelui Consiliului de Miniștri și publicată în *Monitorul Oficial* nr. 27 din 5/17 mai 1891, p.585

MONITORUL OFICIAL

PREȚUL ABONAMENTULUI ÎN REGATUL ROMÂNIEI
45 lei pe an; 22 lei 50 h. pe 6 luni.
Primăriele rurale 36 lei pe an.
Abonamentele încep din întâia zi a fie-cărei luni.

PREȚUL ABONAMENTULUI PENTRU STRĂINĂȚATE
60 lei pe an; 36 lei pe 6 luni.
Abonamentele se pot face la birourile poștale.

PUBLICAȚIILE JUDICIARE SE PLĂTESC
Până la 50 linii, 5 lei; mai lungi de 50 linii, 40 lei.
Orice alte acte introduse în ale
se plătesc deosebit, ca și publicațiile, după lungime.

DIRECȚIA GENERALĂ A MONITORULUI OFICIAL ȘI ÎMPRIMERIEI STATULUI
BUCUREȘTI
Bulevardul Elisabeta

PREȚUL ANUNCIERILOR
Publicațiile primăriei, comitetelor, etc., linia
Citațiunile de hotărâre, linia 80 bani.
Inscripțiile și reclamele, linia 5 lei.
Anunțurile particulare 50 bani linia de 20 litere

SUMAR

PARTE OFICIALĂ — Scrisoarea M. S. Regelui către D. președinte al consiliului.
Ministerul de interne: Decrete — Raport — Prescurtări de decrete.
Ministerul de justiție: Prescurtări de decrete.
Ministerul afacerilor străine: Prescurtări de decrete.
Ministerul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor: Decret.
Ministerul cultelor și instrucțiunii publice: Decret.
Ministerul de război: Jurnal — Referat.
Deciziuni ministeriale.
PARTE NEOFICIALĂ — Comunicare — Depoziți telegrafice — Diverse — Prețul cerealelor — Buletine meteorologice.
Anunțuri ministeriale, judiciare, administrative și particulare.

PARTE OFICIALĂ

București, 4 Mai

Scumpul Meu Președinte al Consiliului,

Peste câte-va zile România va serba a douăzeci și cincea aniversare a Domniei Nostre.

Providența a vroit această: din ziua când am îndreptat primii Noștri pași în această frumoasă Țară, Ea a reversat cu îmbelșugare binecuvântările Sale asupra faptelor Nostre. Cu ajutorul Ei am putut străbate această lungă trecere de vreme, incongiurat fiind, din partea scumpului Nostru popor, cu o încredere și o iubire cari au fost răsplata cea mai dulce a silințelor Nostre spre propășirea și fericirea lui.

Urmând pilda bunilor Domni din trecut, și spre amintirea faptelor împlinite în acest pătrar de veac, vroim a înființa un aședământ spre binele tinerimei universitare de la toate facultățile din Țară, al căruia scop va fi de a procura studenților un loc de întrunire, înzestrat cu o bibliotecă tot-d'a-una deschisă, unde vor putea satisface iubirea lor de studiu; de a veni în ajutorul aceluia dintre dânsii, cari întreprind lucrări speciale sub direcțiunea profesorilor lor, sau pentru tipărirea teselor; cum și de a da subvențiuni aceluia cari, din lipsă de mijloce, ar fi siliți să întrerupă studiile lor în dauna culturii generale a Țării.

Spre îndeplinirea acestui scop, facem danie, de pe acum, ministerului cultelor și al instrucțiunii publice o casă ce se va clădi cu cheltuiala Nostă, de pe planurile aci alăturate, pe un loc aședat în fața palatului Nostru.

Punem tot-d'o-dată la dispozițiunea aceluiași minister suma de 200.000 lei în rentă română 5 la sută.

Pentru ca acest aședământ să pōtă lua dezvoltarea dorită și să se întindă cât mai mult efectele sale bine-facētore, dorim ca el să fie recunoscut ca persoană morală și vă rugăm, D-le Președinte al Consiliului, ca, împreună cu colegii D-vōstre, să aduceți în sesiunea actuală a Corpurilor legiuitorōre un proiect de lege în acest sens.

Aședământul va purta numelele „Fondațiunea universitară Carol I”.
Cât pentru amēnunțele administrative și statutele după cari se va conduce, acestea se vor fixa mai la urmă.

Dorința Nostă, a Reginei și a Principelui Moștenitor este ca această fondațiune să contribuie la întări frăția printre tinerimea universitară și a hrăni simțimēntu patriotic care înalță sufletul ei.

Alegēnd Noi înși-Ne locul viitorului clădiri, am vroit ca ea să se ridice aproape de reședința Nostă adică sub ochii și sub ocrotirea Nostă, fiind-că vedem în tēnepă generație speranța Patriei și unul din sprijinile cele mai temeinice ale Tronului și Dinastiei Nostre.

MONITORUL OFICIAL

PREȚUL ABONAMENTULUI ÎN REGATUL ROMÂNIEI
45 lei pe an; 22 lei 50 b. pe 6 luni.
Primăriele rurale 38 lei pe an.
Abonamentele încep din data de 1 a fiecărui an.

PREȚUL ABONAMENTULUI PENTRU STRĂINĂȚI
60 lei pe an; 35 lei pe 6 luni.
Abonamentele se pot face la birou, în poștă.

FORMAȚIUNILE JURIDICE SE PLĂTESC
Pînă la 50 linii, 5 lei; mai lung de 50 linii, 10 lei.
Orice altă actă introdusă în ele
se plătește deosebit, ca și publicațiile, după lungime.

DIRECȚIA GENERALĂ A MONITORULUI OFICIAL ȘI ÎMPRIMERIEI STATULUI
BUCUREȘTI
Bulevardul Elisabeta

PREȚUL ANUNȘILOR
Publicațiile primăriilor, ce miletelor, etc., linia 80 b.
Citațiunile de botăci de linia 80 bani.
Inserțiunile și reclamele, linia 1 lei.
Anunțurile particulare, 25 bani linia de 30 litere.

SUMAR
PARTE OFICIALĂ — Ministerul cultelor și
instrucțiunii publice: Decret.
Ministerul de interne: Decrete—Prescurtări de
decr.
Ordi de finanțe: Decret.
Ministerul de război: Decret.
Ministerul lucrărilor publice: Decrete—Pre-
scurtări de decret.
Ministerul agriculturii, industriei, comerțului
și domeniilor: Decret.
Jurnal.
Decizii ministeriale.
PARTE NEOFICIALĂ — Comunicare — Depozi-
telegrafice—Diverse.
Anunțuri ministeriale, judiciare și particulare.

PARTE OFICIALĂ

București, 12 Iulie

MINISTERUL CULTELOR
ȘI INSTRUCȚIUNII PUBLICE

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională,
Rege al României,

și de față și viitor, sănătate:

Corpurile legiuitoare au adoptat și Noi sanc-
ționăm ce urmează:

L E G E

Art. I. «Fundațiunea universitară Carol I»
se recunoște ca instituțiune de Stat.

Art. II. Ea va fi perpetuă sub dependența
și administrarea ministrului cultelor și in-
strucțiunii publice, conform actului de funda-
țiune (epistola din 3 Mai 1891, a M. S. Rege-
lui către președintele consiliului miniștrilor).

Art. III. Ministerul cultelor și instrucțiunii
publice va reprezenta instituțiunea, ca persoană
morală, în toate actele juridice care vor privi,
precum donații, legături, procese și altele
de drept legile în ființă.

Art. IV. Un regulament de administrațiune
publică va determina amănunțurile organizării
interioare a fundațiunii, cărora, sub nici un con-
dițiu, nu s'î se va putea schimba menirea, con-
form cu intențiunea înaltului Fondator.

Acastă lege s'a votat de Adunarea deputa-
ților în ședința de la 27 Iunie 1891 și s'a
adoptat cu unanimitate de 69 voturi.

Președinte, Colonel G. Rosnovanu.

(L. S. A. D.) Secretar, C. G. Vernescu.

Acastă lege s'a votat de Senat în ședința de
la 1 Iulie 1891 și s'a adoptat cu majoritate
de 36 voturi, contra a 2.

Președinte, C. Boerescu.

(L. S. S.) Secretar, Petru Milo.

Promulgăm această lege și ordonăm ca ea
să fie învestită cu sigiliul Statului și publicată
prin *Monitorul oficial*.

Dat în Castelul Peleş, la 9 Iulie 1891.

(L. S. St.) CAROL
Ministru cultelor și Instrucțiunii publice,
ad interim,
G. Dem. Teodorescu. G. Vernescu.
No. 2.264.

MINISTERUL DE INTERNE

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională,
Rege al României,

și de față și viitor, sănătate:

Corpurile legiuitoare au adoptat și Noi sanc-
ționăm ce urmează:

L E G E

Art. I. Consiliul județului Vlașca este au-
torizat să contracteze un împrumut de lei
150.000, spre a servi la construirea unei ca-
sarme pentru călărași și unei magazii necesară
regimentului de dorobanți din localitate.

Art. II. Acest împrumut se va plăti prin a-
nuiași în termen de 20 ani, contractându-se
de la casa de depuneri, consemnațiuni și ecomi-
nii cu procentele cu care împrumutul a cea
instituțiune, sau de la orice altă casă particu-
lară cu procente maximum de 9 %.

Art. III. Județul va putea contracta facerea
acestor construcțiuni, prin păzirea formelor
cerute de legea comptabilității, cu orice per-
sonă sau societate, și cu condițiune ca plata să
se facă treptat cu lucrările.

Acastă lege s'a votat de Adunarea deputa-
ților în ședința de la 5 Iunie 1891 și s'a adoptat
cu majoritate de 75 voturi, contra a 4.

Președinte, Colonel G. Rosnovanu.

(L. S. A. D.) Secretar, N. Procopescu.

Acastă lege s'a votat de Senat în ședința de
la 24 Iunie 1891 și s'a adoptat cu majoritate
de 47 voturi, contra a 3.

Președinte, C. Boerescu.

(L. S. S.) Secretar, C. G. Fotin.

Promulgăm această lege și ordonăm ca ea
să fie învestită cu sigiliul Statului și publicată
prin *Monitorul oficial*.

Dat în Castelul Peleş, la 9 Iulie 1891.

(L. S. St.) CAROL
Ministru de interne, ad interim,
L. Catargi. G. Vernescu.
No. 2.275.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională,
Rege al României,

și de față și viitor, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secre-
tar de Stat la departamentul de interne sub
No. 14.792;

În virtutea art. 65 și 137 din legea elec-
torală,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Colegiul I electoral pentru deputați
din județul Iași este convocat a se întruni, în
ziua de 1 Septembrie 1891, spre a alege un
deputat al aceluiași colegiu, în locul devenit va-
cant prin încetarea din viață a D-lui M. Ko-
gălniceanu.

Art. II. Ministrul Nostru secretar de Stat
la departamentul de interne este însărcinat cu
executarea acestui decret.

Dat în Castelul Peleş, la 10 Iulie 1891.

CAROL
Ministru de interne,
L. Catargi. No. 2.293.

Regele Carol I

(jos)

Calea Victoriei, Vechiul
Palat Regal (dreapta), /1890/

(pagina opusă)

Legea nr. 2264
de recunoaștere a
Fundațiunii Universitare
ca instituție de stat,
publicată în *Monitorul
Oficial* nr. 81 din 13/25
iul. 1891, p.2049.

1895

„Un loc aparte între clădirile dedicate învățământului îl va avea edificiul cu destinație specială, cum ar fi Fundația Universitară Carol I, clădire proiectată de arhitectul Paul Gottereau în anul 1891, care acum, în primă variantă, are formă de L, nodul central constituindu-l rotonda de la care se desfășoară dreapta, stânga încăperile ce dau toate spre coridorul amplu, menit a rezolva circulația, total nestânjenitor pentru funcționari. Intrarea se face printr-un vestibul ce duce spre scara monumentală, totul fiind și în exterior dar și în interior decorat cu grijă și în mod armonios.“

(Cezara Mucenic, *București, Un veac de arhitectură civilă*, 1997)

Prima clădire a Fundației
Universitare Carol I, /1900/
(și la pagina opusă)

„Ocupând suprafața de 660 mp. clădirea era concepută cu fațada și intrarea pe strada Vămii, cu o rotundă, în colț, legând această aripă principală de cea mai redusă din str. Clemenței, terminată printr-un calcan spre proprietatea Grigore Peucescu. Clădirea Crețeanu, din colțul Căii Victoriei cu str. Vămii, dar mai ales masivul de case al familiei Lahovary, ocupând mai toată Piața Regelui Carol I de astăzi, ascundeau Fundația, din care, de la Palat, nu se putea vedea decât rotunda din colț. /.../

Încă din 1900, adică în al cincilea an de funcționare, Fundațiunea se dovedise insuficientă față de numărul mereu crescând al cetitorilor /.../ Convingându-se de nevoia de a mări localul primei Sale Fundațiuni, Regele /.../ hotărăște cumpărarea imobilului Gr. Peucescu, limitrof cu Fundațiunea. Propunerea oficială de a se ceda un alt teren /.../ este refuzată de rege, care ținea ca ctitoria Sa să se înalțe *«pe un loc în fața Palatului Nostru, aproape de reședința Noastră, adică sub ochii și sub ocrotirea Noastră»*“.

(Al. Tzigara - Samurcaș,
Fundațiunea Universitară Carol I, 1933)

„ /.../ Regele Carol I a vizitat în diferite rânduri localul Fundației, uneori singur, uneori însoțit de un membru al familiei regale, sau de câte un oaspete străin./.../. După inaugurare /1895, n.n./, mă așteptam ca vizitele regale să înceteze cu totul sau să se producă la zile mari, anunțate cu mult timp înainte, din cauză că localul era, de la opt dimineața până la zece seara, ocupat de publicul cititor. /.../ Regele a mai făcut o vizită fără ceremonie /.../ a intrat în sala cea mare de lectură pe la orele trei după amiază, fără a fi anunțat. Intrarea Sa a fost aproape neobservată. Studenții, vreo 15 la număr, și-au continuat lectura. Numai după ce Regele a vorbit unei d-șoare studente întrebând-o din ce facultate face parte – pe timpul acela nu erau mai mult de 3-4 studente în toată Universitatea – numai atunci s-a observat prezența Regelui și studenții s-au sculat în picioare. «Citiți mai departe» le-a zis Regele făcând semn să stea jos. După ce a terminat înconjurul sălii a plecat. Avea figura radioasă de mulțumire.“

(C. Rădulescu-Motru,
Un început de carieră sub regele Carol I, 1939)

Regele Carol I

Diplomă acordată Fundației
cu prilejul expoziției jubiliare
din 1906

(pagina opusă)
Sala de lectură din prima
clădire a Fundației
(azi Sala Profesorilor)

Vestibulul bibliotecii vechi,
cu bustul regelui Carol I

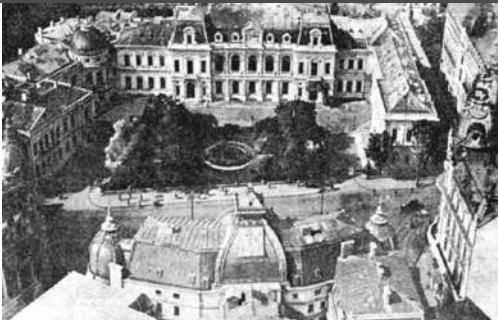
Noua clădire, la finalizarea lucrărilor, 1914

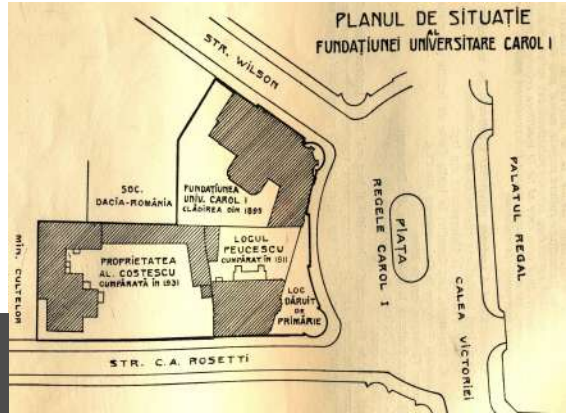
(jos)

Vedere panoramică spre Palatul regal, /1920/

(pagina opusă)

Prima clădire a Fundației, /1895/

„Prima parte a palatului Fundațiunii Carol, dinspre str. Wilson, exista încă din anul 1895, executată după planurile aceluiași arhitect /Gottreau, n.r./, fără ca, la acea epocă, să se fi avut în vedere o eventuală sporire a localului. În 1911 arhitectul avu de studiat o nouă întocmire, în care vechea parte rămânând ca una din aripile clădirii, corpul principal trebuia să fie axat pe o piață în forma unui arc de cerc, construcția având și o altă aripă aproape simetrică, pe strada C.A. Rosetti. Stilul clădirii este Louis XVI, cu o mare sobrietate de linii și fără exagerări de ornamentație.“

(Al. Tzigara - Samurcaș,
Fundațiunea Universitară Carol I, 1933)

La **20 aprilie 1914** Regele Carol I, însoțit de agiotantul său și de prințul Barbo Știrbei, administratorul Domeniilor regale, vizitează Fundația și decide inaugurarea noii clădiri.

Este condus de arhitectul Paul Gottereau și de directorul bibliotecii, Alexandru Tzigara-Samorcaș. Se interesează de noile instalații pneumatice pentru trimiterea cărților, de rafturile metalice, de mesele de lectoră modificate după modelul celor din Berlin, de ceasurile, vitraliile și lămpile provenind de la Peleş. Regele semnează în Cartea de onoare.

Cu prilejul inaugurării, Carol I îi va distinge *moto proprio* pe Gottereau și Tzigara cu medalia „Bărbăție și Credință cl.I.”

(stânga)
Al. Tzigara-Samorcaș

(dreapta)
Paul Gottereau

(pagina opusă)
Noua clădire a Fundațiunii,
la finalizarea lucrărilor, 1914

KR. DURAZO
EDURESTI

1914 9 mai

Inaugurarea noului Palat
al Fundației Carol I

Fundațiunea Universitară Carol I, 1914
Foto H. Huratzo

Regele hotărăște să fixeze momentul inaugurării noii clădiri a Fundației și printr-o medalie. Distribuția exemplarelor, în argint și bronz, cât și întreg programul inaugurării au fost alcătuite sub ordinele directe ale sovereignului.

„/.../ a fost însărcinat cu executarea medaliei artistul Hans Schwegerle din München /.../ medalia reprezintă pe avers pe regele Carol I, în jumătate figură, cu brațul drept rezemat pe o Bibliotecă, iar în stânga ținând actul de întemeiere. Spre deosebire de celelalte medalii oficiale, Regele este astfel reprezentat pentru a accentua strânsa legătură ce există între dânsul și a Sa Fundațiune. Aceasta este reprezentată pe reversul medaliei; sub imaginea clădirii, se văd armele țării și data întemeierii, în 1891, și aceea a măririi și noii dotări a Fundațiunii din 1914, iar sus legenda «Fundațiunea Universitară Carol I». Cu această medalie /.../ se încheie seria bogată a medaliilor lungii sale Domnii. Prin această particularitate, adăosă la meritele artistice și de perfectă asemănare, frumoasa medalie a Fundațiunii câștigă un interes deosebit.“

(Al. Tzigara - Samurcaș, *Ultima medalie a Regelui Carol*, 1915)

Sala mare de lectură din clădirea nouă, 1914. Foto H. Huratzo

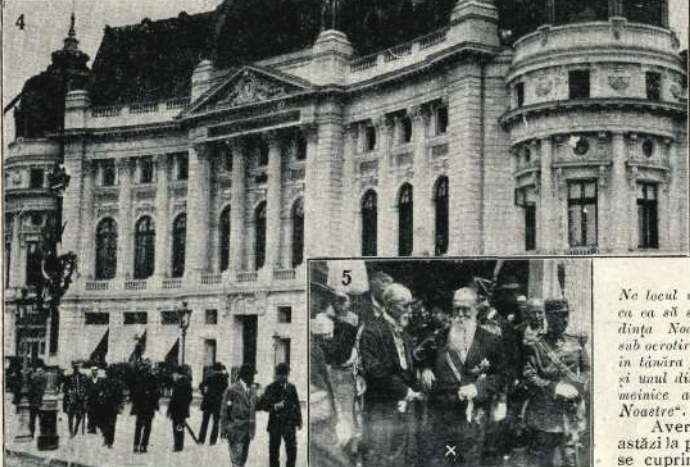
UN FOCAR AL CULTUREI ROMĂNEȘTI

FUNDAȚIUNEA UNIVERSITARĂ „CAROL I”

S'a împlinit aproape un sfert de secol de când cu ocazia jubileului de 25 ani de domnie, M. S. Regele a creștinat pentru tinerimea noastră universitară, un puternic focar de cultură: „Fundatiunea Universitară Carol I”. Localul demn și neîncăpător, în care s'a cumpărat locul caselor Părescu, sore a patruzeci și șase, dându-i proporțiile mai vast și somptuos palat, pentru inaugurare a avut loc pe Vineri, în ajutul zilei 17 Mai. Cu această ocazie M. S. Regele a rostit un sfânt discurs, la care a răspuns, din partea tinerimii universitare, studentul Părescu într-o foarte frumoasă cuvântare, pentru care a fost felicitat de S. M. S. Regele.

În descripți pe care, la 13 Mai 1891 l-a adresat prietenului său, ministrul de pe vremea lui, regretatul Lascăr Catargiu, spre a-i comunica hotărârea de a construi „Fundatiunea Universitară”, M. S. Regele scria:

„Fără să părăsesc pilda bunilor din trecut, și spre amintirea faptelor împlinite în acest timp de pace, eroim a înființat o societate care să se ocupe de înaintarea științelor și să contribuie la dezvoltarea din țară, al cărui scop va fi de a procura studenților un loc de intrinsecă, în care să se găsească totdeauna o bibliotecă totdeauna deschisă, unde vor putea să se desfășoare activitatea de studiu; de a veni în ajutorul aceluia dintre dânsii care au nevoie de un ajutor specializat sub direcțiunea profesorilor lor, sau pentru a se ocupa de cercetarea științelor, cum și de a da subvenții aceluia care, din lipsa de mijlocuri, ar fi silit să întreprindă studiile lor în dăma culturii generale a țării.”

1. AA. LL. RR. Principii Ferdina d (x) și Carol (xx). — AA. LL. RR. Principele Ferdinand și Prințesa Maria la soșire, în automobil. — I. M. S. Regina (x) și Principele de Waldeck-Pyramont (xx) vârlul Rezelui. — Fața palatului „Fundatiunii”, construit de arhitectul Götterbau. — S. D. Emil Costinescu (x), ministrul de înaintea. — Foto-C. Ulrich, loco.

Spre îndeplinirea acestui scop facem din această zi pe acum misiunea noastră de a înalța acțiunea publică, ca să se poată clădi și înălța în noiștră după planurile aci alcăturate pe un loc ales în fața palatului nostru.

Prințul Iolodol, la dispozițiunea aceluiași ministru suma de 200.000 lei în valută română și la sută.”

Scopul înalt și mărit de Majestatea S. prin această frumoasă creațiune, reese din un măturat pasaj din această scrisoarea M. Sale.

„Dorința noastră a Reginei și a Principelui Moștenitor este ca această Fundatiune să contribuie a întări frăția printre tinerimea universitară și hrăni simțământul patriotic care înalță sufletul ei.”

Alăgând Noi înșine ca să se ridice aproape de reședința Noastră, adică sub ochii și sub ocrotirea Noastră, fiindcă vedem în tânăra generație speranța Patriei și unul din sprijinele cele mai temeinice ale Tronului și Dinastiei Noastre.”

Averea fundatiunii se ridică astăzi la peste 3 milioane, în care se cuprind și donațiunile de câte 200.000 lei ale d-nei Elen Turghiescu și d-lui Evloghie Ghorghiu. Societatea „Iacia România” îi servește o rentă anuală de 1500 lei, Bank of Roumania Limited, una de 1000 lei, iar

care se inaugurează azi cu mare solemnitate

Fundatiunea Universitară Carol I a fost întemeiată de M. S. Regele cu prilejul serbării aniversării Sale de 25 de ani de domnie. Actul de întemeiere, conținând în scrisoarea din 3 Mai 1891 adresată de M. S. Regele președintelui său de consiliu Lascăr Catargiu, este săpat în marmură în sala cea mare de citire a vechiului local al Fundatiunii. Dintr'insul extragem următoarele pasaje, în care se arată scopul mărinimos al donațiunii Miestăței Sale:

„Urmând pilda bunilor Domnilor din trecut, și spre amintirea

citată din aceeași scrisoare a M. Sale:

„Dorința noastră, a Reginei și a Principelui Moștenitor este ca această Fundatiune să contribuie a întări frăția printre tinerimea universitară și a hrăni simțământul patriotic care înalță sufletul ei.

Alăgând Noi înșine ca să se ridice aproape de reședința Noastră, adică sub ochii și sub ocrotirea Noastră, fiindcă vedem în tânăra generație speranța Patriei și unul din sprijinele cele mai temeinice ale Tronului și Dinastiei Noastre.”

Ban gră... Fur și... și... N... făc... tecl... lum... căr... cest... cu... mu... pub... tiv... rea... n... S'a... gresile institutiiei Sale. încă din... Captan... care va ser...

UNIVERSUL
CELE DIN URMA STIRI DIN LUMEA INTREAGA
TELEGRAFICE SI TELEFONICE

PALATUL FUNDAȚIEI CAROL I

... în lașazării și în gura înviorării în grupuri înviorate

ale precu... palatului... r mai m... lilor de l... valoarea... tiunii se... 00 lei... M. S... antă una... cultură... rainice, pe... iat popor... biblioteca... ților uni... actuală n... nfiatru... e amena...

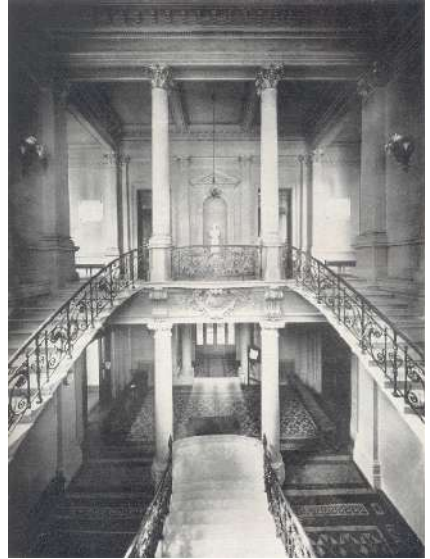
Presă vremii relatează pe larg momentele festivității de la 9 mai 1914: sosirea plină de fast a familiei regale, oficierea serviciului divin de I.P.S.S. Mitropolitul Primat, discursul Regalei, citirea Actului inaugurării de către directorul Fundației, Al. Tzigara-Samorcaș, discursul Ministrului Coltelor și Instrucțiunii Publice, I.G. Duca și cel al studentului Al. Slăvescu.

Majestatele Lor Regale au fost întâmpinate la intrarea cea veche a bibliotecii de către Primul Ministru I.C. Brătiano, Ministrul Instrucțiunii, I.G. Duca, Alexandru Tzigara-Samorcaș și de arhitectul Paul Gottereau. Pe scările și în sălile vechii clădiri erau grăpați numeroși studenți.

Membrii Casei Regale s-au întreținut cu oficialitățile prezente în salonul de primire apoi au trecut în loja regală.

A urmat slujba religioasă, cântările și răspunsurile fiind date de corul Facultății de Teologie, din tribună.

După binecuvântarea apei cu care s-a sfințit noul așezământ și după citirea rugăciunilor, Regele a descins din lojă pe estradă și a citit discursul. Aceasta a fost ultima solemnitate publică prezidată în aula de Carol I.

Scara bibliotecii vechi, vedere de la intrarea lojei regale spre intrarea principală și vestibulul etajului I, 1914

Amfiteatrul, vedere spre loja regală, 1914

Festivitatea inaugurării, Carol I citește discursul. În prezidiu: Mitropolitul Primat, Al. Tzigara-Samurcaș, membrii guvernului, 9 mai 1914. Foto H. Huratzo

(pagina opusă)

Discursul Regelui (fragment)

Între participanți s-au aflat: Prințul Barbu Știrbei, Thoma Ionescu, Nicolae Iorga, Simion Mehedinți, dr. Jițeica, dr. Babeș, Ermil Pangrati, Ion Bianco, Traian Lalescu, C. Kirițescu, reprezentanți ai clerului, etc. În loja din dreapta erau militari superiori și delegația regimentului prusac. Studenții ocupau tribunele și loja presei.

„Se apropie un pătrar de veac de când am hotărât înființarea acestui așezământ, pentru înlesnirea la învățătura a tinerimii universitare.

Cu părintească dragoste am urmărit, an după an, mersul acestei fundațiuni de cultură și am arut marea mângâiere să constat, că ea răspundea unei nevoi așa de adânc simțite, încât abia după câțiva ani de la deschiderea ei, s-a văzut că este prea mică pentru numărul studenților doritori să se folosească de mijloacele de învățătura ce li se puseseră la îndemână.

Văzând dar rârna cu care tinerimea alerga la acest liman de studii, am hotărât lărgirea lui în măsura acestei rârne și înzestrarea sa potrivit cu cele mai moderne cerințe.

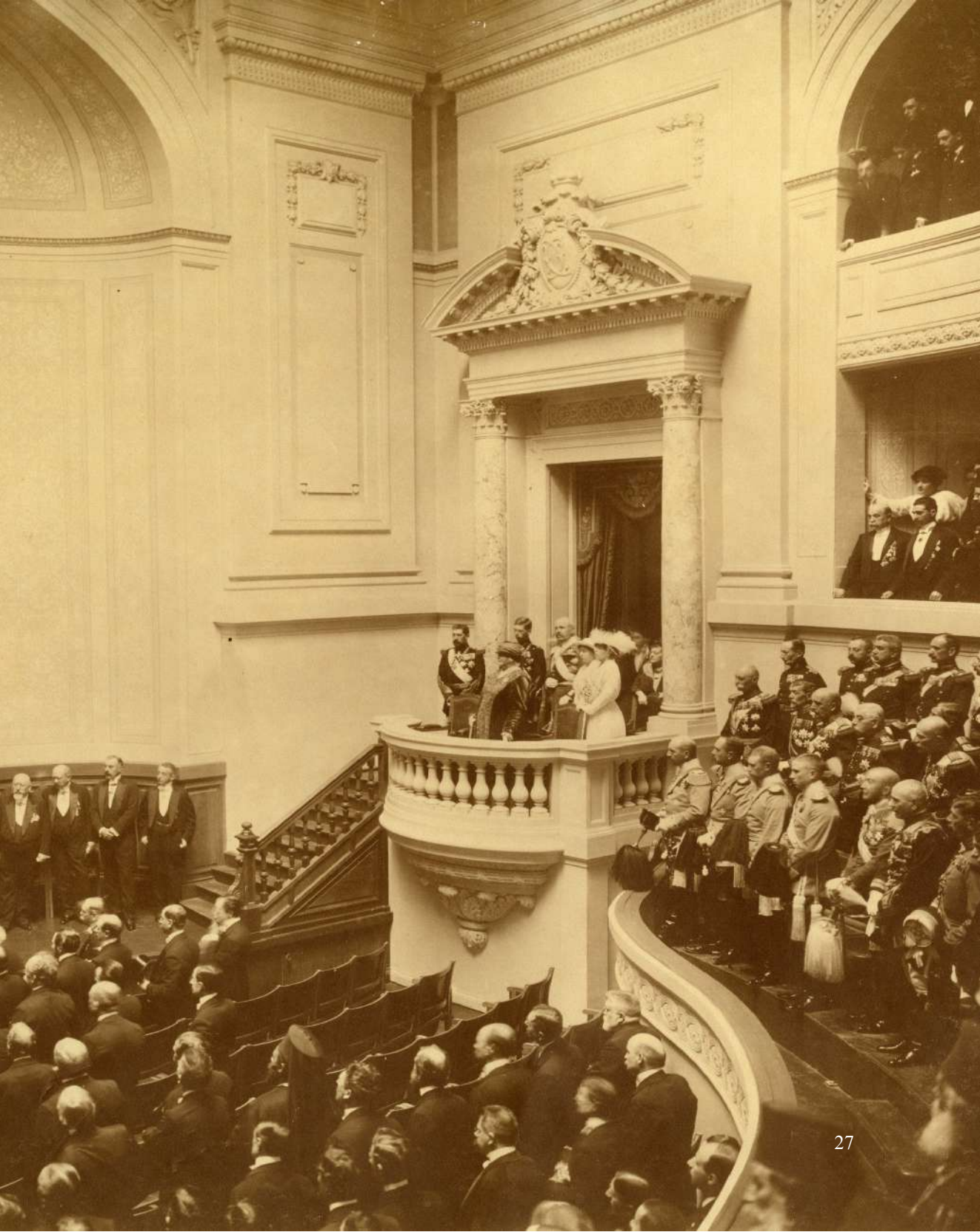
Sunt fericit că pot astăzi dărui universității noastre acest încăpător locaș pentru cultura tinerelor generații, hărăzind totodată scumpei noastre Capitale o clădire care face cinste celor ce au executat-o și vrednică de înaltul ei scop.

Iubiți studenți,

Față de aceste bogate mijloace de cultură ce vi se oferă, gândiți-vă la greutățile fără număr cu care aveau să se lupte până în veacul trecut, dascălii și învățătorii noștri de odinioară, spre a ne aduna comoara de cultură națională moștenită de la dănșii și pe care sunteți chemați a o cerceta cu scumpătate și a o spori cu dragoste. / ... / Nu uitați însă niciodată că știința trebuie însoțită cu cultura inimii, cu iubire de țară și cu demnitatea vieții, pentru ca roadele ei să fie binecurântate și cu adevărat folositoare binelui obștesc și Patriei.

Din toată inima rog pe bunul Dumnezeu să ocrotească în reci de reci acest așezământ închinat culturii naționale, spre întărirea și înălțarea scumpei noastre Români.”

Carol

FUNDAȚIA UNIVERSITARA „CAROL I“

Flacăra, nr.31, 17 mai 1914

Inaugurarea palatului transformat și înlocuit al bibliotecii „Fundafuneia Universitară Carol I“ a fost prilej pentru o frumoasă și nobilă sărbătoare. Munca tihnită și modestă, cheltuită în căutarea cugetărilor vii din șiruri de slove moarte, a avut clipele ei de mândră strălucire când pusă sub protecția personală a Regelui, a strâns în jurul ei toți cei deprinși cu altfel de străluciri și liniștita bibliotecă, unde intră de obicei tineri slăbuți, cu sacoul ros în coate, a primit vizita fracurilor lucitoare de decorații și prea frumos ajustate ale oficialității.

Opera Regelui e, cu toate aparențele ei adese umile, dintre operele cele mai însemnate ale vremilor noastre, penitrucă, neștiută și tăcută, pregătește schimbările mari din vremile ce vor veni; biblioteca e laboratorul în care se adună ca elemente toate gândurile încredințate hârtiei până astăzi și toate visurile de viitor, și de unde pleacă, infiripate în convingeri energice, active, forțele personale ce vor conduce România de mâine; înclinați pe masa de lectură, singuri, izolați în torentul actualității, tinerii cititori de astăzi își proiectează sufletul în trecut și-l readuc de acolo strălucitor de toate luminile, stinse pentru muritorii de rând, dar veșnic vii și active pentru cei ce nu trăiesc numai viața săracă a clipei de acum; mulți dintre acei cititori vor fi trecători fără urmă, pentru care sămânța „cuvântului“ va fi căzut în drum; unii se vor mulțumi să păstreze cu credință talantul pe care l-au primit; vor fi câțiva însă cei ce vor găsi sinteze noi, reprezentativei epocii neînfăptuite încă, sămânțorii de idei dela care vor porni curentele care să răstoarne „operele mari“ de astăzi între ruinele trecutului.

Pentru ca aceștia să fie cât mai deplini în desvoltarea lor, cât mai limpezi pentru ei înșiși și pentru alții, cât mai binefăcători prin largimea de vedere, nici o jertfă nu e prea mare și

orice jertfă e un dar nebănuit de prețios făcut generațiilor cărora le transmitem datoria vieții.

În această lumbă gestul regal al Fondatorului apare în toată însemnătatea sa; e o nobilă expresie a cultului ideilor, cu atât mai remarcabilă cu cât se înfăpțuește într-o țară unde domină pretutindeni punctul de vedere practic și în care ideile generoase, plecând foarte de sus, trebuie să facă și educația socială a tuturor; e o dojană și un exemplu.

Când i s'a adus la cunoștință împăratului Napoleon cel Mare că în Prusia învinsă se răspândește ideea „subversivă“ de redeșteptare națională, genialul ofițer de artilerie a răspuns cu fraza lapidară:

— Nu există idei care să poată rezista tunurilor.

Și totuși, peste câțiva ani numai, acele idei au sfărmat tunurile franceze și la Lipsa și la Waterloo, și tot ele au înfăptuit în curs de un secol uriașa putere, cu atâtea aspecte, a Germaniei de astăzi.

„Marele Căpitan“; deși a încercat puterea tunurilor pe câmpul de luptă, păstrează nobila încredere în puterea neînfrântă a ideilor și îi înalță un altar nepieritor. Marile sale gesturi, prin care înțelepciunea sa a desțelenit tot ce era energie incultă în România renăscută, vor rămânea cândva să umple numai o filă strălucită din Cărtea Țării, căci au răspuns unor necesități istorice care, ca foarte contingente istorice, vor trece făcând loc altor necesități; „Fundafuneia“ însă va rămânea veșnic vie și veșnic activă, penitrucă răspunde unei necesități eterne a sufletului omenesc: proiectarea lui în trecut pentru a se lumina prin experiențele milenare încredințate scrișului și cooperarea lui neîntreruptă cu toți cei ce creiază adevărul și frumosul în timpul nostru. Prin ea întâiul nostru Rege și-a turnat în sufletul românesc un monument mai tralnic decât orice bronz etern.

Const. PAUL

„/.../ Cu atâtea mai însemnată e fapta celor ce seamănă idei în sufletul unui popor. Ei își adună averi pe care, după cuvântul Bibliei «*rușina nu le rușinește și nici moliile nu le mănâncă*».

Un astfel de semănător a fost regele Carol, întemeind Fundația care-i poartă numele. A făcut operă de pionier în sensul cel mai deplin al cuvântului.

De unde i-a venit acest gând primului rege al Românilor? Cine a trăit cât de puțin în Berlin, știe de unde i-a putut veni. Peste drum de palatul imperial – muzeul; la stânga, peste Sprea – Arsenalul Trofeelor; alături – Universitatea; față în față – Opera...toate königlich, creații regești, datorite adică inițiativei și dărnicii Suveranilor Prusiei. /.../

Pricepem deci mândria Suveranului, de a fi clădit peste drum de vechea sa locuință, frumosul palat al Fundației. Străinii care vor sosi în București, îl vor lua drept palatul regal – și nu se vor înșela. Căci acolo va fi și va trăi în veci o parte din personalitatea regelui Carol.

O întrebare ar fi acum următoarea: Și-a împlinit până azi fundația menirea sa? Cu ocazia inaugurării noului palat, s-au spus destule fapte celor ce nu cunosc mai de aproape această instituție. Ne abținem acum de la o judecată mai amănunțită asupra operei regelui. A lăuda pe un Suveran în viață e tot atât de greu, ca și a-l critica după moarte. Sarcina aceasta e bine să rămână pe seama viitorului. /.../

De sub cupola «Fundației», aplauzele cădeau ca o ploaie grea, iar bătrânul Suveran, cu sufletul înduioșat, a putut vedea că binele covârșește totdeauna răul: că s-a împlinit vorba lui Miron Costin: «*biruit-au gândul*».

Iată de ce, în zilele acestea de tulburare, serbarea culturală de la Fundație a fost un moment de reală înseninare, unind în același gând de speranță pe toți, de la bătrânul rege care întinerise și până la cel mai tânăr student.“

(Simion Mehedinți, *Inaugurarea Fundației Carol*.
În: *Săptămâna politică și culturală*, 24 mai 1914)

Carol

„/.../ În timpul ministeriatului meu, Regele fiind bătrân, te primea la biroul lui și te punea să stai jos pe un scaun, pregătit alături de masa lui de lucru.

/.../ În audiențele care au urmat, am lucrat cu Regele Carol în cele mai plăcute condițiuni. Întâi îi supuneam spre iscălire decretul și pe urmă discutam despre tot felul de chestiuni privitoare la departamentul meu și la politica internă și externă în genere. La iscălire decretul era foarte larg. Rareori punea vreo întrebare sau făcea vreo obiecție. Iar pe mine mă pasiona să urmăresc mișcările mâinii sale când își punea iscălitura pe un decret ministerial. Era un contrast atât de izbitor între personalitatea complexă și plină de măreție a bătrânului Suveran și între scrisul simplu, caligrafic, aproape de copil, cu care încet și greoi iscălea «Carol».

Cât privește discuțiile care urmau, ele erau pentru mine pe cât de interesante pe atât de instructive. Cu o sollicitudine părintească, Regele îmi vorbea de problemele de la ordinea zilei, îmi dădea sfaturi, evoca amintiri din lunca lui domnie, povestea despre oamenii cu care lucrase în trecut. Întinsele sale cunoștințe și bogata sa experiență dădea îndeosebi conversației un farmec deosebit. /.../

Astfel a continuat deci colaborarea mea ministerială cu bătrânul Suveran până la vacanța Paștelui. La vacanța Paștelui ea a fost întreruptă și pot spune chiar că de atunci și până la moartea lui, aproape n-am mai lucrat cu dânsul. Într-adevăr, după Paște /1914 n.r./ el a plecat într-o prelungită călătorie pe Dunăre. Apoi s-a întors în București, numai pentru câteva zile și a plecat la Sinaia, ca să-și ia reședința de vară, rugându-ne să nu ne mai prezentăm la el, decât dacă avem de rezolvat o chestiune foarte importantă, fiindcă vrea să profite de vacanță pentru a se odihni.

Cu toate acestea, în răstimpul dintre Paște și plecarea la Sinaia, am avut prilejul să mă apropii de două ori de Regele Carol, la 8 și la 9 Mai. La 8 Mai în fiecare an, se întrunea la Fundația Carol Societatea de Geografie. Ca ministru al Instrucțiunii Publice, intra în atribuțiunile mele să întovărășesc pe Suveran la această ceremonie. /.../.

A doua zi a avut loc la Fundație sărbătorirea aniversării înființării acestui așezământ universitar. Pe estradă, Regele, Principele Moștenitor și tot guvernul. /.../ M-am străduit să țin o cuvântare cât mai îngrijită și deși eram intimidat de un auditoriu atât de august, am avut impresia în urma aplauzelor ce au salutat ultimele mele fraze, că nu mă arătasem mai prejos de sarcina mea.“

(I.G. Duca, *Raporturile unui ministru tânăr cu Regele Carol I*, 1933)

Castelul Peleș, Sinaia, /1914/
Ștampilă mobilă cu semnătura
Regelui Carol I

AMFITEATRUL FUNDĂȚIEI UNIVERSITARE CAROL I

„POESIS“ 240
ORDINEA CONFERINTELOR
ORA 6 p. m.

12	No emb. 1921	D-i I. M. Sadoveanu,	despre: Mișcarea de la „Vieux Colombier“
19	.. 1921	.. Tudor Vianu,	.. George Bernard Shaw
26	.. 1921	.. Eugen Filitti,	.. Frank Wedekind
3	Dec. 1921	.. A. Dominic,	.. August Strindberg
10	.. 1921	.. Al. O. Teodorescu,	Teatrul răsului: Tr. Bernard, G. Courteline, Sacha Guitry
17	.. 1921	.. Em. Cîmăc,	.. Richard Wagner
24	.. 1921	.. Ion Sân Giorgiu,	.. Expresionismul în dramă: W. Hasenclever, P. Claudel, G. Kaiser
31	.. 1921	.. Aureliu Weiss,	.. Drama socială contemporană

Doi audții muzicale vor avea loc la 26 Noiembrie și 17 Decembrie la ORA 9 SEARA.

La o mare parte dintre conferințe își vor da concursul artiștii noștri de seamă, citind din operele autorilor despre care se va vorbi.

Cești bilete pentru conferințe, 12, 10 și 7 lei; pentru audții 25 și 15 lei. Biletele la agenția Jean Feder și la librăria „Academică“ (str. Edgar Quinet No. 8.)

1914.11.12 - L. Vasilescu

24. 205.
11.11.14

Domnule Profesor,

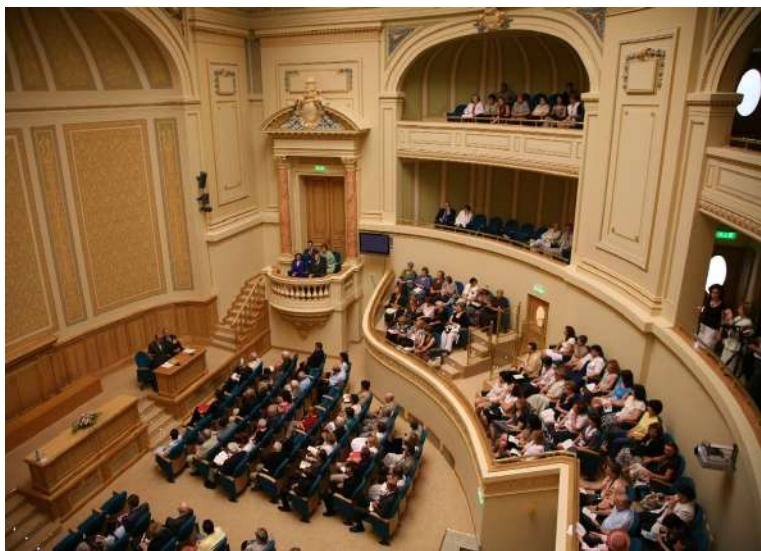
Drept răspuns la cererea D.V. mă grăbesc a Vă face cunoscut că Vi se va acorda amfiteatrul Fundației universitare Carol I. în fine care joi în zilele 8-9 seară, pentru cursul despre „Politica externă a României sub Regele Carol I“, ce veți să țineți în decursul acestui an școlar.

Vă rog numai să bihevotți a ne face cunoscut când veți inaugura cursul D.V., iar atunci când veți anunța în ziare (câteva) Vă rog să adăugați că accesul auditoriilor este prin intrarea principală a Fundației din Piața Regele Carol.

Primiti, Vă rog, Domnule Profesor, asigurarea osebii mele considerată.

Director,

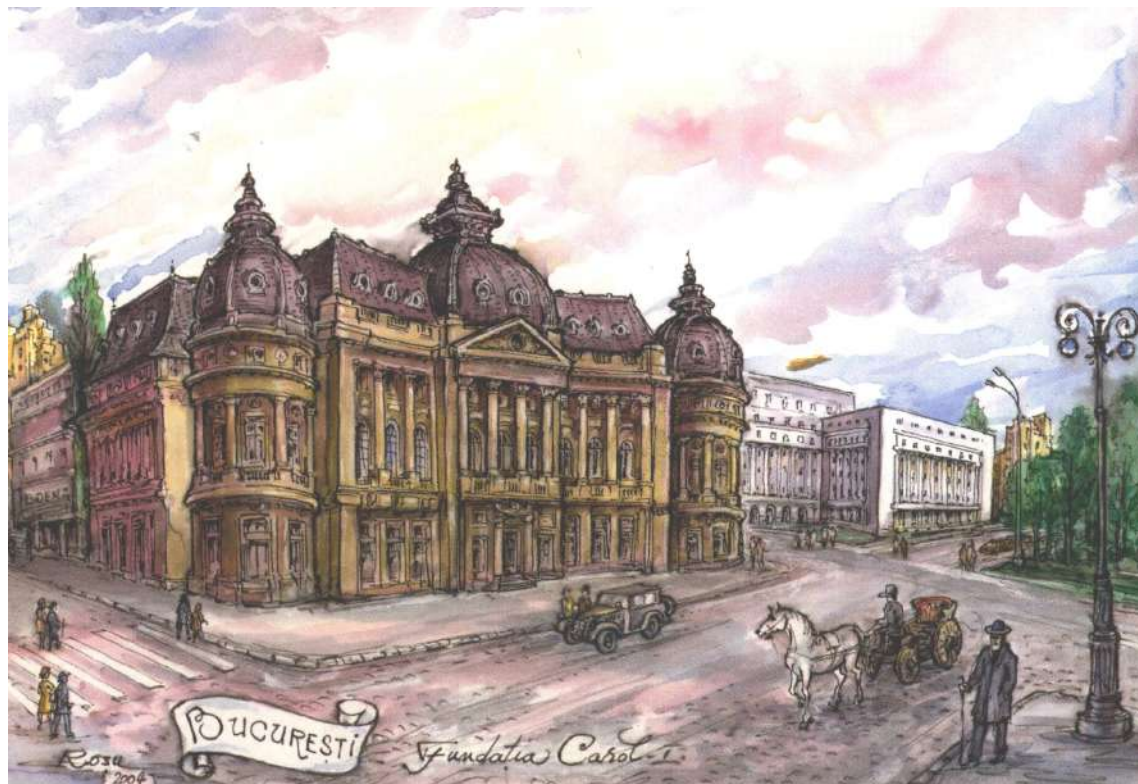
Ion M. Iorga
Membru al Academiei Române
Valeriu de M. Iorga

Evenimente în aula,
ieri (sus) și ... azi (jos)

Program al conferințelor grupării „Poesis“, 1921

Scrisoare către N. Iorga. Se aprobă desfășurarea în aula a cursului său, „Politica externă a României sub Regele Carol“, nov. 1914

Piața Palatului, trecut – prezent într-o carte
poștală inedită, 2004 (grafică D. Roșu)

Regele Carol I și Regina
Elisabeta (Carmen Sylva), /1914/

1914

27 septembrie / 10 octombrie

Regele Carol I trece
în eternitate

„Unchiul muri năpraznic în noaptea dintre 9 și 10 octombrie 1914; muri cu totul neașteptat, în patul său. /.../ Am fost adesea întrebată mai târziu asupra celor ce simțeam când s-a întâmplat acest eveniment, și totdeauna am răspuns cu adâncă sinceritate că a fost una din emoțiile cele mai zguduitoare și covârșitoare din viața mea./.../

Da, astfel simțeam în acea clipă, iar când îngenuncheai la patul de moarte al bătrânului rege și privii pentru ultima oară fața lui abia mai palidă de cum fusese în ultimele săptămâni, atât de neschimbată și totuși atât de liniștită, atât de nobilă și desprinsă de toate în noua lui odihnă bine meritată, simții că trebuie cu buze mute să mă leg prin jurământ în fața mării lui tăceri:

«Nu te teme unchiule, îți vom duce vitejește opera mai departe. Mâna ta a fost grea, adesea mi-a apăsat tinerețea, însă erai drept și nepărtinitor cât te lumina gândul. Nu voi uita învățăturile tale, deși cu greu le-am ascultat și cu greu le-am urmat; și acum îngenuncheată lângă tine, deși ești astăzi mut și nu mai poți să-mi poruncești, simt că totuși ai o solie pentru mine, nepoata ta care odinioară te-a tulburat atât.

Da, unchiule, voi încerca să fiu cum ai fost tu, credincioasă până la moarte, să-ți iubesc țara cum ai iubit-o tu atâția ani îndelungați; cu voia Domnului îți vom duce înainte opera fără a ne teme»“

| Regina Maria, Povestea vieții mele

Gazeta Ilustrată

ABONAMENTUL 25 LEI PE AN
HĂRTIE DE LUX

Delegatul-Comitetului M. E. PAPAMIHALOPOL
EDITURA SOCEC & CO, BUCUREȘTI

APARE IN FIECARE SĂMBĂTĂ
Redacția și Administrația: Calea Victoriei,

FUNERALIILE REGELUI CAROL LA CURTEA-DE-ARGHEȘ

Piânș de Româniea toată, Caroli cel Mare a fost dus
la casașul de veci, unde va odihni alături de Neagoe Vodă,
într-o nișă a Bisericii din Curtea-de-Argheș.

Instantanee dela funeraliile din Curtea-de-Argheș: 1. Sierul, coborât
de la vagonul mortuar, e transportat spre a fi așezat pe afetul de tun.—

No. 447 tor. — CEE ÎMBĂLĂNĂ: 60 BANI. — Luni, 10 Septembrie 1914.

REGĂTUL ROMÂNIEI

MONITORUL OFICIAL

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI

PRIMELE PUBLICAȚII

DECRETUL REȘCĂRIȘII A MONTEBATEI OFICIAL SI ÎMPREJURĂMÎNTELE SAȘI: BUCUREȘTI, ÎN LUNA IULIE, CLASA 1914

PARTE OFICIALĂ

București, 29 Septembrie

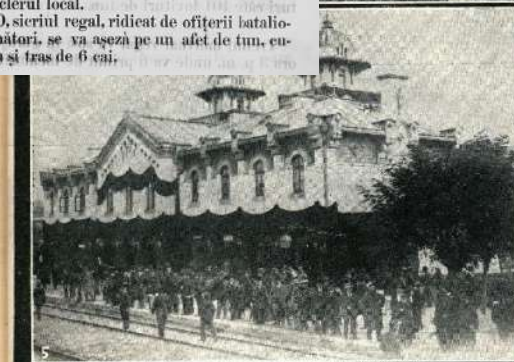
PROGRAMUL

Aducerii în Capitală a rămășițelor pământești ale
MAIESTĂȚII SALE REGELUI CAROL I

În ziua de 29 Septembrie 1914

Un serviciu religios se va oficia la ora 10 1/2 a. m., la
Castelul Peleş de către superiorul Mănăstirii Sinaia,
înconjurat de clerul local.

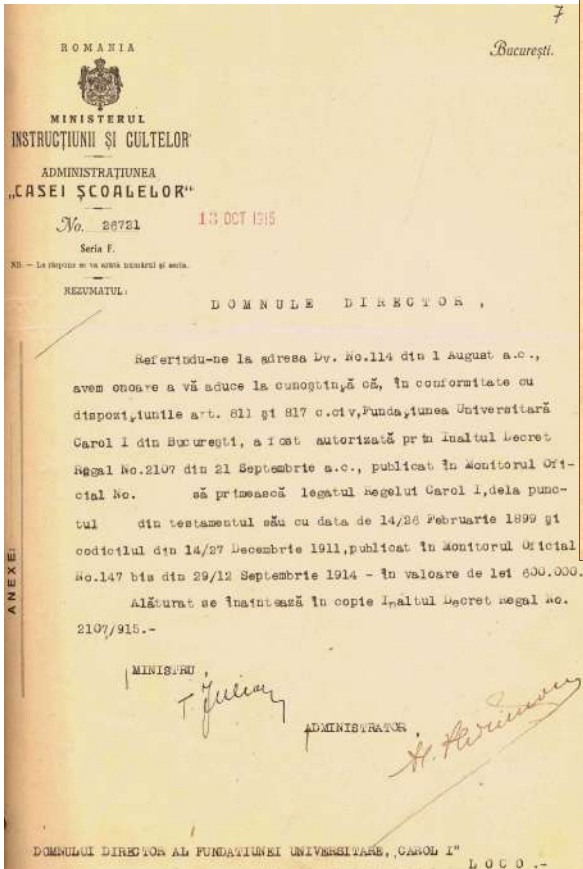
La ora 11.20, sierașul regal, ridicat de ofițerii batalio-
nului 2 de vânători, se va așeza pe un afet de tun, eu-
cerit la Plevna și tras de 6 cai.

1. Trecerea cortegiului prin poarta dela intrarea în curtea Catedralei
2. Urcarea sierașului în Biserica — 3. Cortegiul funebru dela gară la Biserica
4. Curtea de Argheș împinșată în neșu — 5. Delegațiunile de primari și învățători din întreaga țară, în cortegiul funebru din Curtea de Argheș.

Fragmente din Testamentul Regelui Carol I (și la pagina opusă)

La 21 septembrie 1915 Fundația Universitară este împuternicită să primească legatul Regelui Carol I, în valoare de 600.000 lei. Întră în posesia acestuia la 25 noiembrie.

10 noiembrie 1991, p.5

"România liberă"

VI

Document

"Totul pentru țară, nimic pentru mine"

Fragment din testamentul Regelui CAROL I

Testamentul meu scris și scâld de propria mea mână la 14/28 Feb. 1899 în Capitala mea București.

"Totul pentru țară, nimic pentru mine".

Mulțumesc din suflet tuturor care au lucrat cu mine și care m'au servit cu credință, lert acelor care au scris și vorbit în contra mea, căutând a mă calomnia sau a arunca îndoile asupra bunelor mele intenții.

NIHIL SINE DEO

Am hotărât dar o sumă de 12 milioane lei pentru diferite așezăminte, noi fundațiuni și ajutoare în fondurile statului și publice, în acțiuni sau bani, această sumă va fi distribuită precum urmează:

- 1) La Academia Română 600 000 lei, capital pentru publicațiuni.
- 2) La Fundațiunea mea Universitară pentru sprijinirea capitalului 600 000 lei.
- 3) La Oficiul "Ferdinand" din Zolani, lângă Bărlad, pentru sprijinirea capitalului 500 000 lei.
- 4) Pentru întemeierea unui Internat de fete de ofițeri din armata mea, cu un institut de educațiune cu un învățământ practic (ca Augusta - STIFT la Charlottenburg) la Craiova 2 000 000 lei.
- 5) Pentru întemeierea unei școli industriale la București (organizarea sa aproape ca aceea de la MUNICH) 3 milioane lei.

Suma de 5 000 000 lei (pentru 4 și 5) va fi depusă în fondurile Statului la Casa de Depuneri, dobânzile vor fi întrebuințate numai la sprijinirea capitalului până la deschiderea acestor 2 așezăminte; 1/3 din capital este pentru clădiri, 2/3 pentru întreținerea lor. Dobânda banilor în timpul clădirii va fi plătită de succesorul meu și terenurile pe care se vor ridica aceste 2 institute rog, foarte mult, a le da fără plată.

- 6) La societatea de binelacere "ELISABETA" pentru sprijinirea capitalului 400 000 lei.
- 7) La societatea geografică, fondată de mine, capital 300 000 lei.
- 8) Pentru surorile de caritate, fondate de Regina Elisabeta, capital 300 000 lei.
- 9) Pentru întemeierea unui fond spre a veni în ajutor ofițerilor, care sunt în strămoara, capital 1 000 000 lei, deus în rentă română la CASSA DE DEPUNERI-se poate da ofițerilor din armata mea din capital, împrumutul până la 5 000 lei cu 4 %, însă această sumă trebuie să fie înapoiată treptat după 4 sau 5 ani.
- 10) Pentru întemeierea unui fond ca ajutor pentru studenții săraci, capital 500 000 lei, capital deus în fonduri de stat la CASSA DE DEPUNERI în fiecare an dobânzile acestui capital vor fi împărțite între 50 studenți săraci.
- 11) Pentru burse în străinătate spre a pregăti pe tineri pentru școala industrială cu profesori, capital 500 000 lei.
- 12) Pentru Biserica Națională capital 600 000, dobânzile vor fi întrebuințate ca ajutor pentru biserici sărace, în reparaje sau începute și care nu pot fi isprăvite din cauza lipsei de mijloace.
- 13) Pentru carnițele școlare, capital 300 000 lei.
- 14) Pentru distribuirea lor la diferite societăți de binelacere și de încurajare, recunoscute ca persoane juridice 500 000 lei.
- 15) Pentru sprijinirea capitalului la Casa de ajutor înfînțată de mine, în amintirea a 25-a aniversării a căsătoriei mele 1894, pentru muncitori ruși în ani de secetă, 400 000 lei.
- 16) Pentru Biserica catolică din România, 400 000 lei.
- 17) Pentru biserica protestantă din București, 100 000 lei.
- 18) Pentru Universitatea de la Iași 600 000 (codicil Dec. 1911). Distribuira acestor 12 000 000 lei va fi începută numai 1 an după moartea mea, astfel ca toate dobânzile acestei sume (aproape 500 000 lei) să rămână disponibile.

Hotărâsc ca acești bani să fie întrebuințați în modul următor:

Întregul personal superior și inferior al Curții regale, al Casei și administrației mele, va primi felile, cum sunt prevăzute pentru danșii în bugetul meu, încă un an întreg după moartea mea, adică 12 luni; suma acestor lei se urcă aproape la 240 000 lei, restul va fi distribuit astfel, ca pomana pentru săraci:

La București 50 000 lei, la Iași 30 000 lei, la Craiova 20 000 lei, la Casai 10 000 lei, la Brăila 10 000 lei, la Ploiești 30 000 lei, la Botoșani 10 000 lei, la Bărlad 10 000 lei, la Focșani 8 000 lei, la Pitești 8 000 lei, pentru fiecare din celelalte orașe, capitale de județ 5 000 lei.

În sfârșit rugăciuni fierbinți către Atotputernicul ca să ocrotască de-a purura România și să răspândească toate harurile asupra scumpului meu popor, mă închin cu smerenție înaintea voinei lui Dumnezeu și iscoțesc cea din urmă hotărâre a mea: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh - Amin.

Făcut în București la 14/26 Februarie 1899

Carol

TESTAMENTUL MEU
SCRIS ȘI ISCĂLIT DE PROPRIA MEA MÂNĂ LA 14/26 FEBRUARIE 1899
ÎN CAPITALA MEA BUCUREȘTI

Scris de mine în luna Februarie 1899 pentru a fi publicat în „*Monitor*“ după moartea mea, cu rugămintea ca ultima mea voință și dorință să fie urmate tocmai cum le-am descris aci de propria mea mână fiind încă voinic și sănătos. /.../ Alcătuiind acest testament, mă gândesc înainte de toate la iubitul meu popor, pentru care inima mea a bătut neîncetat și care a avut deplină încredere în mine. Viața mea era așa strâns legată de această de D-zeu binecuvântată Țară, că doresc să îi las, și după moartea mea, dovezi vădite de adâncă simpatie și de viul interes, pe care le-am avut pentru dânsa. Zi și noapte m-am gândit la fericirea României, care a ajuns să ocupe acuma o poziție vrednică între statele europene; m-am silit ca simțământul religios să fie ridicat și dezvoltat în toate straturile societății și ca fiecare să împlinească datoria sa, având ca țintă numai interesele Statului. /.../

Succesorul meu la tron primește o moștenire de care el va fi mândru și pe care el o va cârmui, am toată speranța, în spiritul meu, călăuzit fiind de deviza:

„*Tot pentru Țară, Nimic pentru mine*“. /.../

Pronia cerească a voit ca să sfârșesc bogata mea viață: am trăit și mor cu deviza mea, care strălucește în armele României:

„*Nihil sine Deo!*“ /.../

Am hotărât dar o sumă de douăsprezece milioane lei pentru diferite așezăminte, noi fundațiuni și ajutoare, în fondurile Statului și publice, în acțiuni sau bani; această sumă va fi distribuită precum urmează:

1) Academiei Române, șase sute mii de lei, ca capital pentru publicațiuni;

2) **Fundațiunii mele universitare pentru sporirea capitalului, șase sute mii de lei;** /.../

Înălțând rugăciuni fierbinți către A-Tot-Puternicul ca să ocrotească de-a pururea România și să răspândească toate harurile asupra scumpului meu popor, mă închin cu smerenie înaintea voinței lui D-zeu și iscălesc cea din urmă hotărâre a mea: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

CAROL

CASA
M. S. REGELUI

București 28 Noiembrie 1903

269

Domnule Bibliotecar,

Din înalt ordin, am onoare a ve trimite odată cu aceasta volumele X, XI, XII și XIII din operele lui Galileo Galilei, edițiune națională publicată de Ministerul Instrucțiunii Publice al Italiei, pe care M. S. Regele binevoios a le dăruit pentru biblioteca Fundațiunii Universitare Carol I.

Rugându-ve a' mi răspunde de primirea lor, primiți Domnule Bibliotecar, încredințarea mea peșebitei mele considerațiuni.

Mareșalul Curței
General Subianu

București 15 Ianuarie 1906

CASA
S. REGELUI

343

Domnule Bibliotecar, 334

Referindu-mă la scrisoarea D-voastre privitoare la albumul D-lui Eugène Broerman, artist pictor din Bruxelles, am onoare a ve înștiința că M. S. Regele 'mi a dat voce a' i prezenta acest album; Majestatea Sa a binevoit a- i primi și a mă înmărcina în același timp de a vi- l trimite D-voastre cu înștiințare că îl dăruiesc Fundațiunii Universitare Carol I; iar de primirea albumului să răspundeți D-voastre mulțumind D-lui Eugène Broerman, din partea M. S. Regelui.

Trimitându-vă odată cu aceasta numitul album, ve rog să primiți, Domnule Bibliotecar, încredințarea peșebitei mele considerațiuni.

Mareșalul Curței
General Subianu

CASA
M. S. REGELUI

București 5 Decembrie 1906

320

Domnule Bibliotecar,

Din ordinul M. S. Regelui am onoare a ve trimite odată cu aceasta o placetă reprezentând Bombardarea Vidinului (1877-78) pe care Majestatea Sa dorește ca Fundațiunea Universitară Carol I să o păstreze în colecțiunile sale.

Rugându-vă să binevoiti a' mi răspunde de primire ve refoios, Domnule Bibliotecar, încredințarea mea peșebitei mele considerațiuni.

Mareșalul Curței
General Subianu

Domnii Sale
Domnului Al. Tsigara Samurcaș
Bibliotecarul Fundațiunii Universitare Carol I
etc. etc. etc.

*Dec. 5 1906
Comandantul de Flota
de la București
Prințul de S. S. S.*

București 8 Decembrie 1904

CASA
S. REGELUI

353

Domnule Bibliotecar,

Din înalt ordin, am onoare a ve trimite odată cu aceasta 2 broșuri asupra Dialectelor române de dl. Iosif Popovici, precum și 4 medalii comemorative bătute cu ocazia inaugurării bisericilor Trei-Ierarhi și Sf. Nicolae din Iași, pe care Majestatea Sa Regală binevoios a le dăruit pentru Fundațiunea Universitară Carol I.

D' între aceste 4 medalii, aceea pentru Biserica Trei-Ierarhi este de argint, cea pentru biserica Sf. Nicolae este argintată, iar cele l' alte 2 sunt de bronz.

Rugându-ve a' mi răspunde de primirea lor, primiți Domnule Bibliotecar, încredințarea mea peșebitei mele considerațiuni.

Mareșalul Curței
General Subianu

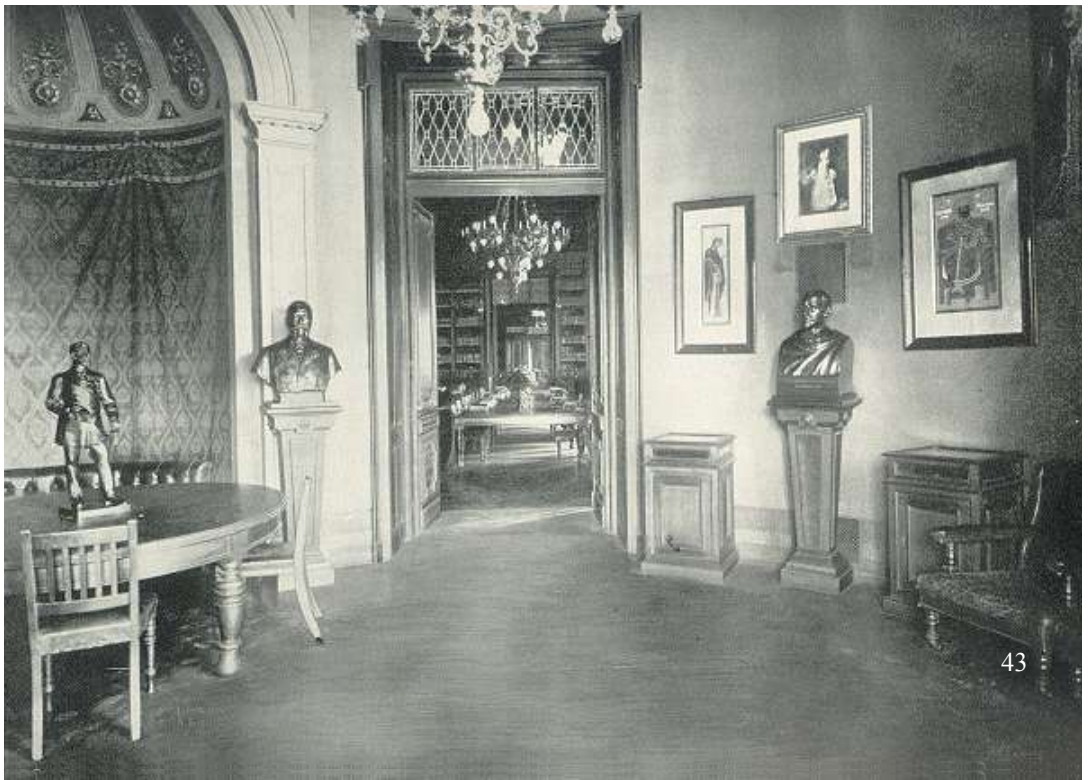
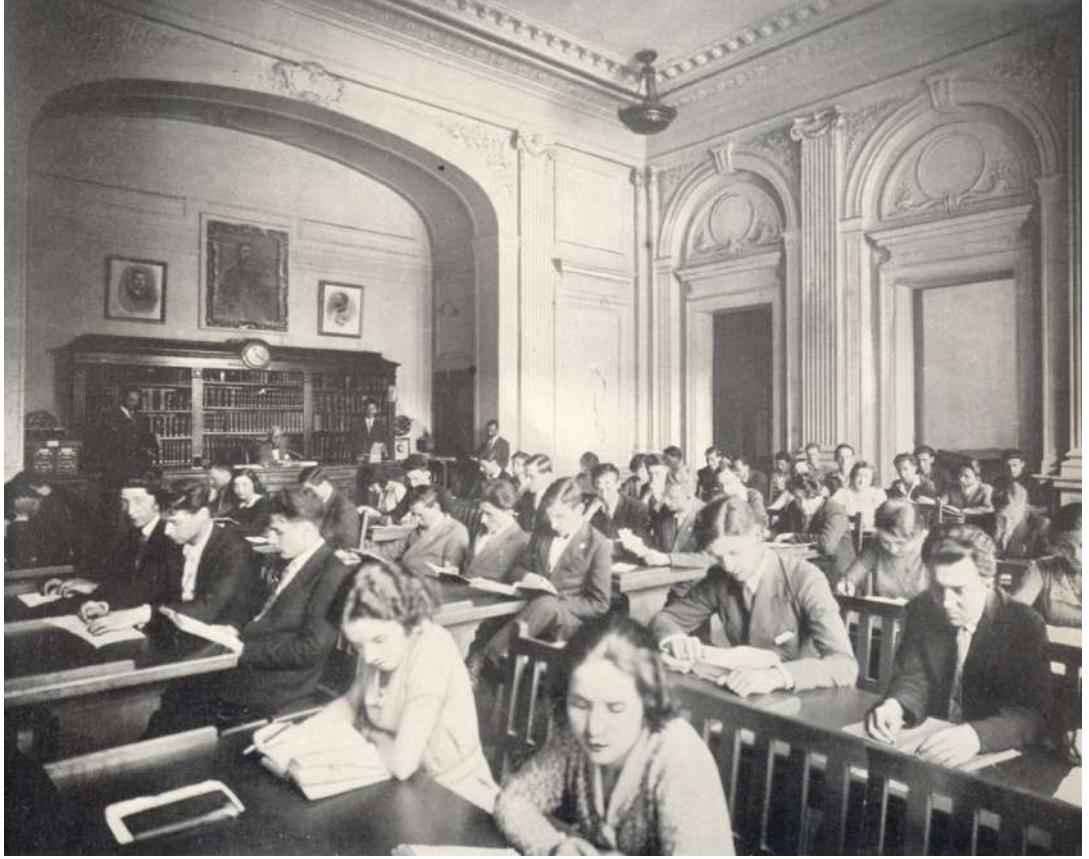
Domnii Sale
Domnului Al. Tsigara Samurcaș
Bibliotecarul Fundațiunii Universitare CAROL I
etc. etc. etc.

*Dec. 9 1904
Comandantul de Flota
de la București*

Documente din arhiva bibliotecii, ilustrative pentru noblețea și generozitatea Regelui Carol I față de ctitoria Sa

(pagina opusă)

Sala mare de lectură și Rotonda cu statui (majoritatea dăruite de Casa regală), anii '30

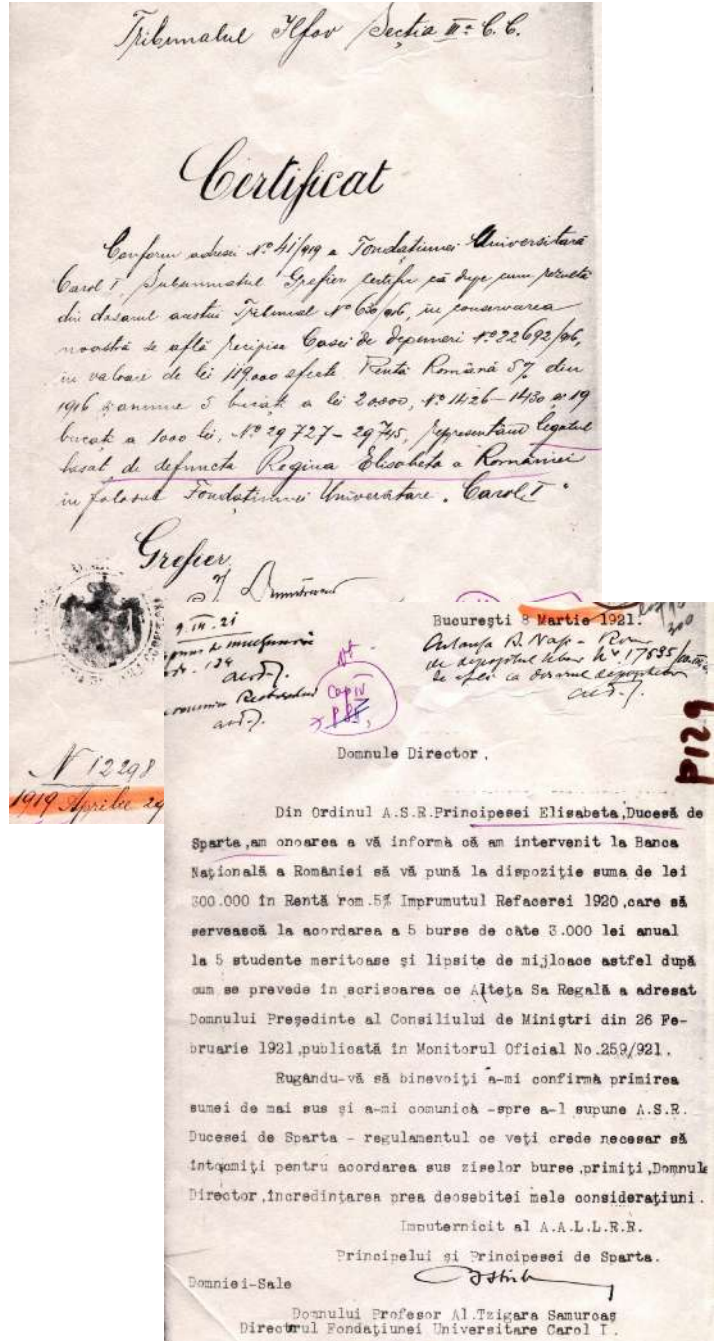
Documente privitoare la legate și donații ale membrilor familiei regale în favoarea Fundației și cititorilor săi

La 9/22 iulie 1915, într-o scrisoare adresată lui Alexandro Tzigara Samorcaș, Regina Elisabeta (Carmen Sylva) dorește ca „la trecerea sa din viață” să i se încredințeze acestoia „toate manuscritele spre liberă dispoziție“.

În ajonul anului nou Tzigara mai primește și inelul și ceasul Regelui Carol I care își exprimase „speranța că la mine vor fi mai bine păstrate și venerate“.

Regina se stinge din viață la 18 februarie/ 3 martie 1916 și este înmormântată alături de Carol I la Curtea de Argeș, lăsând prin testament Fundației 10.000 lei pentru instițuirea unei burse ce urma să se acorde alternativ, „pentru obstretică și boale de copii” unei românce, doctor în medicină de la Facultatea din București.

Destinul lui Tzigara-Samorcaș s-a îmbinat exemplar cu cel al Bibliotecii Fundației, pe care a condus-o vreme de 47 de ani, până la pensionarea sa, în 1946.

BIBLIOTECA
FUNDATIVNEI
UNIVERSITARE
CAROL I.

Nº Curent Format

Nº Inventar Anul

Secția Raftul

Piața Palatului Regal, la 1930.
În dreapta, Banca Națiunii.

Ex-libris-ul introdus în 1899

Fundația Carol I. În stânga,
hotelul Imperial și cafenea
High-Life, /1935/

(pagina opusă)
Piața Palatului Regal, vedere spre
Banca Națiunii, 1939. Împreună
cu Academia de Comerț și Jockey
Club, banca va fi demolată prin
decret regal, emis în 1939, în
vederea alinierii Căii Victoriei.

20 aprilie 1939

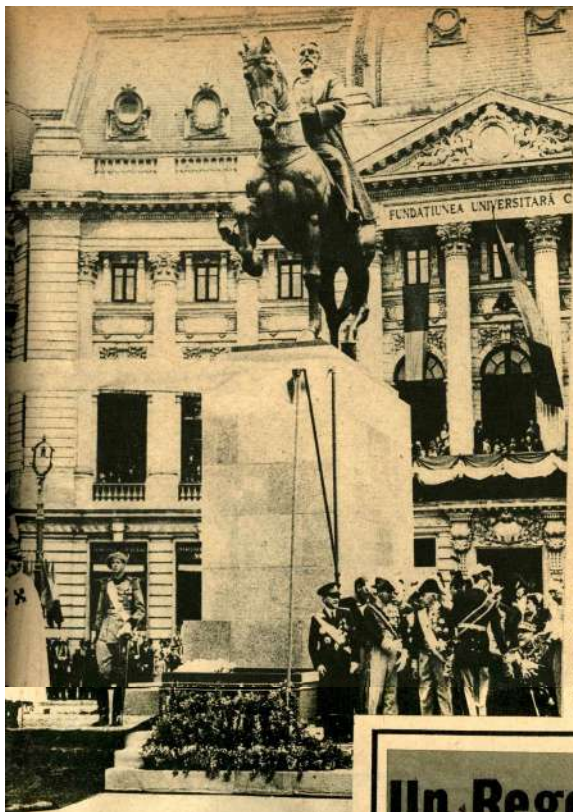
Se împlinește un veac de la nașterea Regelui Carol I. Academia Română celebrează acest eveniment în 26 mai printr-o ședință festivă.

9 mai 1939

Din inițiativa Regelui Carol al II-a se dezvelește în Piața Palatului Regal statuia ecvestră a Regelui Carol I, operă a sculptorului croat Ivan Mestrovici. Va fi dărâmată de pe soclu și topită de comuniști, în decembrie 1947.

noiembrie 1939

Apare volumul comemorativ „Din viața Regelui Carol I. Mărturii contemporane și documente inedite culese de Al. Tzigara-Samorcaș“, tipărită la Monitorul Oficial și Imprimeria Statului.

Statuia Regelui Carol I. Opera sculptorului Iugoslav Mestrovici

amintirea și istoria românească prin virtuțile Sale, înțelepciunea Sa, puterea-și de jertfă. Lângă imaginea de bronz, imaginea vie a Regelui Carol I, a fost sugestiv evocată de cuvântarea plină de tălc a M. Sale Regelui Carol al II-lea, care a spus între altele:

„Simțul politic dus la extrem, ponderea deosebită și marea Sa dragoste pentru armată, iată calitățile care au făcut din Carol I un Mare Rege.

Ne-a lăsat o Românie consolidată, pe care urmașul său Ferdinand a mărit-o până la granițele ei firești.

Iată moștenirea care am primit-o noi cei de azi și pe care vom trebui s-o lășăm la rândul nostru urmașilor noștri, neștirbită.

Trecutul impune conduita prezentului. Iată cum formulează Suveranul de azi — după o scurtă privire asupra operei marilor săi înaintași — imperativul căsuții de față:

„Astăzi n'avem altă năzuință decât de a păstra și de a întări ceea ce avem.

România este hotărât pașnică.

Ea vrea să desăvârșască în liniște opera de consolidare, dar tot așa de hotărâtă este de a păstra întregirea și independența ei.

Aplauze, ovății și îndelungi urale au acoperit cuvintele regale, cari exprimă lapidar sentimentele și gândurile unanime ale națiunii românești.

Și d. Armand Călinescu, președintele consiliului de miniștri a evocat Doar lui Carol I. Primul ministru a evocat că Regele Carol I a izbutit să cr-

numai din voință și din geniul Său un stat dintr-o națiune. Deasemenea, a spus d-ș-a, Regele Carol I a fost și creatorul unei etice românești, căci

„El a condus societatea românească nu numai către consolidare, independență și liniște, dar a slăit-o, prin exemplul său, să meargă pe calea marilor virtuți morale”.

Festivitatea din Piața Palatului Regal s'a încheiat prin defilarea, în cursul căreia au stărnit emoții, admirație și entuziasm, veteranii dela 1877, octogenari și nonogenari, comandanți de colonelul Brocinez, fost adjutant al Regelui Carol I. A impresionat deosebit la această defilare, parada steagurilor, nșuroase din luptele dela 1877 și din războiul balcanic dela 1913.

După amiază, la ședința Costiului superior al „Frontului Renașterii Naționale”

— ședință în care d. prim ministru Armand Călinescu a anunțat convocarea colegiilor electorale și alegerea parlamentului pe temeliurile Noului Constituții d. Consilier regal prof. N. Iorga a conferențiat despre Regele Carol I”. D-ș-a care a cunoscut de aproape pe Marele Suveran, și ca istoric i-a urmărit opera, a făcut o succintă și pețitică evocare a Omului, Regelui și Făuritorului. Accentul conferinței a fost pus pe solidaritatea lui Carol I cu aspirațiile neamului românesc, pe alesele Lui virtuți — îl caracterizează — chiar ca „mare pedagog al națiunii” pe râva Lui de a uni toate forțele românești într-o unitate închinată patriei.

Ziua de 10 Mai a fost tivită din zori de un soare strălucitor. Capitala pavozată încă din ajun, capătă un colorit mai viu sub razele soarelui.

După comemorarea Regelui Carol I, sărbătorile Independenței și a proclamării Regatului pe care El le-a făurit, e în linia firească, tradițională. 10 Mai reunește o triplă aniversare: sosirea lui Carol al Hohenzollern la București în 1866, proclamarea independenței Principatelor-Unite la 1877, înălțarea lor — sub numele de Românie — la rangul de regat.

În valtoarea internațională din zilele noastre, marea paradă militară dela Cotroceni, prin disciplina și tinuta trupelor, prin ilustrarea aparatului moderne cu care e înzestrată armata, a fost ca un tonic.

2000 de ofițeri, 18.000 de soldați, 4000 de cai, 250 de tunuri noi, 200 auto-trăsuri, 107 avioane și 100 de tancuri și tanchete au defilat impecabil — manifestatie impresionantă de forță și hotărâre.

Elite conducătoare a țării și un imens public au aclamat îndelung, din tribune, armate și pe M. Sa Regele, care pe calu-i alb părău un erou desprins din legendele victorioșilo

A. M.

Un Rege Mare și opera lui

PROSLĂVIREA LUI CAROL I

SERBĂRILE NAȚIONALE cu prilejul zilei de 10 Mai au căpătat anti aceste o amploare deosebită, datorită faptului că în 1939 s'au împlinit 100 de ani dela nașterea regelui Carol I. Începute Luni 8 Mai la T. Severin, în punctul unde Carol Anton de Hohenzollern a debarcat la 8 Mai 1866 în România — pe atunci Principatele-Unite — aceste serbări au continuat în Capitală Marți 9 Mai și au fost încheiate de marea paradă militară de pe platu Cotrocenilor, la amiază celi de a zece și a unei florilor. Desigur, programul festivităților a fost imponent, prin organizare și reușită execuție, dar ceea ce a dat grandoare serbărilor a fost caracterul popular al manifestațiilor, entuziasmul cu care mulțimea înconjură pe Suveran și își exprima recunoștința față de memoria Acelui care a redat României independența, a înălțat-o la Regalitate și a întemeiat o glorioasă Dinastie Domnitoare. La Turnu-Severin, acolo unde Prințul dela Sigmaringen — din Pădurea Neagră, unde izvorăște Dunărea — a făcut întâiul pas pe pământul românesc s'a dezvoltat o lespede comemorativă, pe care stă gravat:

„Pe locul acesta însemnat, lăsatu-s'a pasul dintâi al primului Rege Român, de Dunăre adus până la Noi”

8 Mai 1866 — 8 Mai 1939

Solemnitatea desvelirii s'a făcut în prezența M. Sale Regelui Carol al II-lea, care a prefațat actul desvelirii astfel: „Desvelesc această lespede, care amintește locul care pe vremuri a fost piatră de hotar și care prin debarcarea Domnitorului Carol a devenit prima pagină a noului file a Cărții Neamului” Zeci de mii de oameni, între cari majoritatea o alcătuiau țărani în frumoasele costume naționale oltenași, au asistat la solemnitate, au trăit clipe de reculare și de evocare a Marelui Rege Carol I și au aclamat pe urmașul Acestuia, Carol al II-lea. Suveranul de azi, care luptă să păstreze intactă independența câștigată la Plevna și să consolideze întregirea cucerită la Mărășești.

Pentru că evocarea lui Carol I să fie mai sugestivă, serbările dela Turnu-Severin au început prin primirea vaporului „Simbol” cu stindardul având stema Casei de Hohenzollern la catarg. E vaporul care a adus la 1865, din susul fluviului, pe prințul străin căruia întemeiat Dinastia Domnitore, realizatoare a României Mari, neastărnătu și modernă. Când „Simbol” a svărlit ancora; veni-ș-a un grănicer în uniforma spocii, a dat onorurile. Un moment impresionant al festivităților a fost acela când prin fața Regelui, a guvernului și a imensei mulțimi, a trecut în goana cailor înaintași, mânați de surugii, cu bice plesnitoare, poștașionul ce a transportat, în urmă 73 de ani, pe Domnitorul Carol dela Turnu-Severin la București.

Marți 9 Mai, în piața Palatului Regal din Capitală s'a desfășurat, grandioasă și emoționantă, solemnitatea desvelirii statuii Regelui Carol I.

Monumentul, datorit marelui sculptor sârb Mestrovici, reprezintă pe regele Carol I călare, într'un gest de mișcare scurdat zarea. Un soclu înalt din marmură roșă, susține bronzul. Statuia, prin concepția artistică și prin dimensiuni, își aș impresia de măreție, putere și dominație. Solemnitatea desvelirii a reunit în jurul Regelui Carol al II-lea pe consilierii regali, miniștrii, reprezentanții corpului diplomatic, armata, conducătorii Frontului Renașterii, șefii tuturor autorităților, delegații tuturor județelor, un imens public. Întreaga țară s'a prosternat în fața statuii reprezentând pe Regele Carol I, suveran rămas nepieritor în

(sus)

Festivitatea dezvelirii statuii
lui Carol I, în prezența Regelui
Carol al II-lea, 9 mai 1939

(jos)

Noua statuie, creație a artistului
Florin Codre, înălțată pe soclu
în decembrie 2010

13 noiembrie 1940

Carol I este evocat în Amfiteatrul bibliotecii, cu prilejul conferinței profesorului Constantin Kirițescu. Evenimentul are loc în prezența Regelui Mihai și a Reginei Mamă, Elena.

9 mai 1941

Semicentenarul Bibliotecii (de la întemeierea și recunoașterea ca instituție de stat). Cu acest prilej se bate o medalie cu efigiile celor doi regi, Carol I și Mihai, și se emite o frumoasă serie de cinci timbre jubiliare, cu simboluri și texte sugestive pentru menirea ctitoriei regale.

29 decembrie 1943

Are loc în Aolă comemorarea Reginei Elisabeta, la 100 de ani de la naștere.

FUNDAȚIA REGELE CAROL I
INTRAREA PRIN PIAȚA REGELE CAROL I

LOC REZERVAT
LA SERBAREA SEMICENTENARULUI
FUNDAȚIEI REGELE CAROL I
9 MAI 1941, ORELE 10⁴⁵.

AMFITEATRU
Simle rânduri

VALABIL NUMAI CU INVITAȚIA PERSONALĂ. SUNTEȚI RUGAT
A OCUPA LOCUL PÂNĂ LA 10.45, CÂND SE ÎNCHIDE INTRAREA.

FUNDAȚIA REGELE CAROL I
INTRAREA PRIN PIAȚA REGELE CAROL I

LOC REZERVAT
LA SERBAREA COMEMORATIVĂ A
REGINEI ELISABETA
MIERCURI 29 DECEMBRIE 1943, ORELE 16.45

TRIBUNA DIN STÂNGA

VALABIL NUMAI CU INVITAȚIA PERSONALĂ ALĂTURATĂ.
LOCURILE SE VOR OCUPA PÂNĂ LA 10.45, CÂND SE ÎNCHIDE INTRAREA.

La Fundația Regele Carol I
Conferința d-lui prof. Const. Kirițescu:
Personalitatea Regelui Carol I

M. M. L. Regele Mihai și Regina Mamă în timpul conferinței.

Marți la ora 8, în amfiteatrul Fundației Carol I, d. prof. Const. Kirițescu, a rostit conferința sa despre „Personalitatea Regelui Carol I”.

D. prof. Djuvara a mulțumit Augustului Suveran și Reginei Mame că onorează cu prezența Lor. această conferință, prima dintr-o serie cu care se începe stagiunea de toamnă a universității libere.

Apoi d. prof. Const. Kirițescu, își dezvoltă conferința.

Conferințiarul, exaltând personalitatea sufletească, complexă și bogată a regelui Carol I, ca o rezultantă a unei eredități mixte, în care însușirile germanice se contopesc și armonizează cu cele latine, puse în valoare printr-o cultură deosebit de îngrădită.

Primii ani ai domniei principelui Carol, au fost ani grei, din cauza deosebirilor de temperament dintre domnitor și supușii săi. O colaborare sinceră reclama o unitate de concepții care s'a realizat cu greutate, cu amărăciuni, cu crize de neîncredere și dintr-o parte și din alta. N-au lipsit momentele dramatice ce au ajuns până aproape de catastrofă.

S'a criticat adesea metoda întrebuintă de regele Carol I, în deosebi în a doua jumătate a domniei sale, de a folosi jocul de basculă între partidele politice și de a căuta să păstreze o stare de permanent echilibru, apropiind de tron pe cei deveniți nerăbdători, domolind pasiunile în clipa când păreau să amenințe liniștea și siguranța Coroanei.

Atitudinea înțeleaptă a Regelui Carol I i-a înlesnit puțința de a utiliza rând pe rând toate capacitățile politice ale țării și a-și face din bărbatul de seamă a tuturor partidelor colaboratori devotați, cu care u indeplinea opera de înălțare și organizare a țării.

Indurerat de conflictul între sentiment și datorie, între legăturile tradiționale și obligațiile contractate față de noua sa patrie.

Moartea a venit să surme chinu-toarea dramă ce se petrecea în sufletul acestui om de mire conștientă.

Adresându-se M. S. Regelui Mihai, Care îmbină în chip așa de fericit: avântul voios și înoinor al tinereții, cu seriozitatea înțeleptului întemeietor al Dinastiei, conferințiarul rostește ura: „Fii, Maria Ta, viteaz ca Voerodul al cărui nume alăvit îl porți și înlept ca străbunul al cărui sceptor glorios l-ai moștenit.”

A început revizuirea
membrilor corpului
didactic universitar

Eri dimineată s'a întrunit, la ministerul educației naționale, sub președinția d-lui P. P. Panatescu, rectorul universității din București comisia pentru revizuirea situației membrilor corpului didactic universitar din întreaga țară.

În același timp pe lângă să lucreze în localul casei d-lui rector, sub președinția d-lui P. P. Panatescu, rectorul polit. și et. din Capitală, comisia pentru înțelegerea situației membrilor corpului didactic de la școala specială de învățământ superior.

Aceste revizurii se fac pe baza decretului toge pentru adoptarea învățământului superior, la structura a sta-

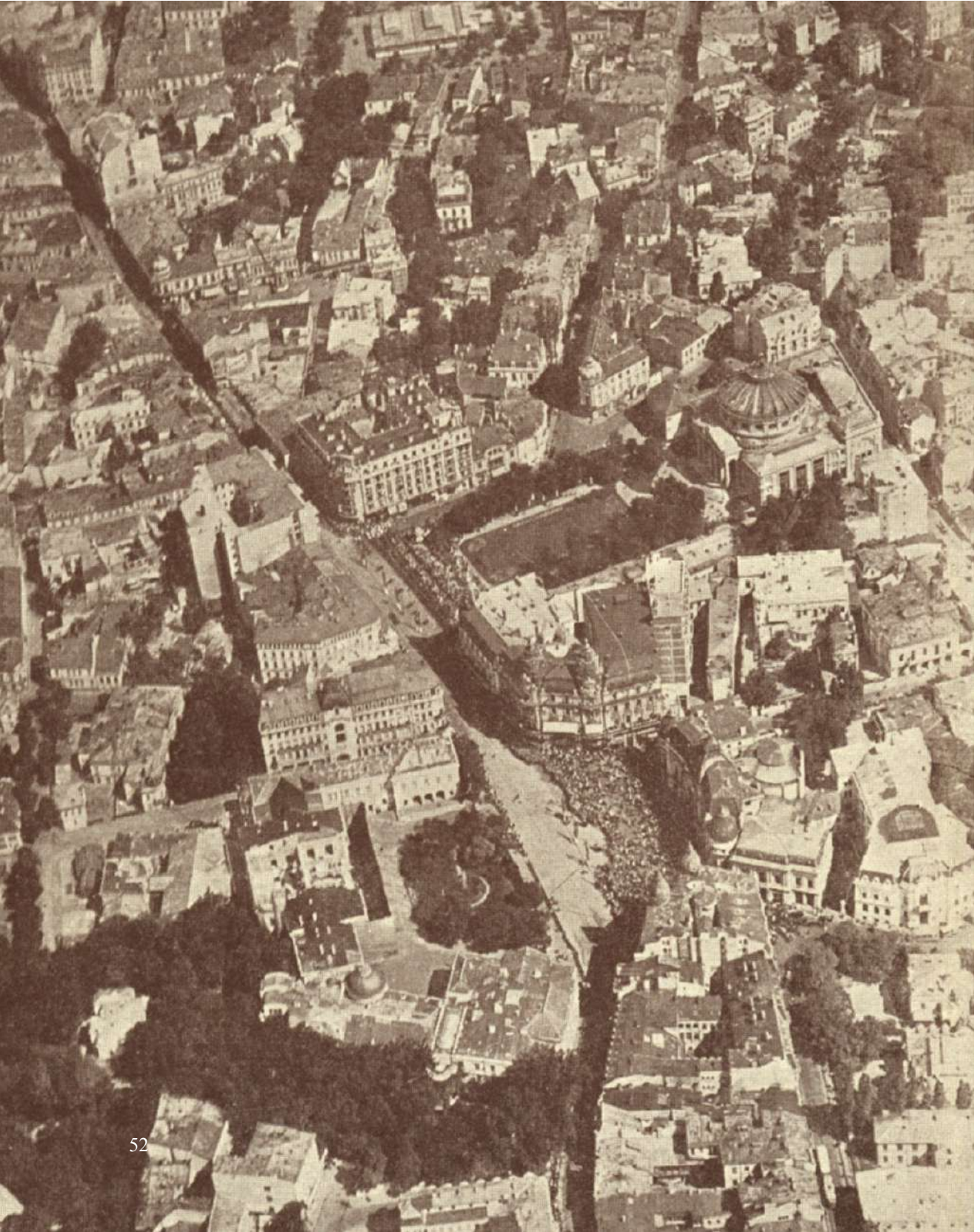

„După cum va fi tinerețea noastră de astăzi, așa va fi și România de mâine”

„Ceea ce se zidește cu înțelepciune și cu dor de țară trainic rămâne”

Carol I

Emisiunea de timbre și medalia semicentenarului bibliotecii, 1941

Bijoterie arhitectonică a capitalei, înălțată în fața Palatului Regal așa cum a voit Întemeietorul și a cerut ca „*sub nici un cuvânt nu i se va putea schimba menirea*“, biblioteca a traversat perioade dificile, fiind avariată grav la bombardamentele din aprilie-august 1944, la seismul din martie 1977 și mistoită apoi în flăcările incendiului devastator din decembrie 1989. De fiecare dată a renăscut, din propria cenușă.

În anii dictaturii comoniste Fundația a fost trecută în proprietatea statului și transformată în *Biblioteca Centrală Universitară* (1948).

Emisiune filatelică din 1945, consacrată refacerii bibliotecii bombardate

O privire din mansarda primei clădiri, în 2008.

În dreapta, aripa veche a Palatului Regal (azi Muzeul Național de Artă) și Biserica Kretzulescu

(pagina opusă)

Bucureștiul anilor '40 fotografiat din avion, spre Piața Palatului Regal și Calea Victoriei. În fața Bibliotecii se observă mulțimea adunată la o manifestație

14 martie 1995

Centenarul inaugurării (primei clădiri) are loc în sediul provizoriu din strada Plevnei. Biblioteca se află într-un amplu proces de refacere, extindere și restaurare după distrugerea ei în decembrie 1989.

Este prima reconoaștere oficială a contiuității vechii ctitorii regale.

20 noiembrie 2001

La 110 ani de la întemeiere se redeschid porțile pentru cititori, mai întâi în noul sediu, „*Boema*” (construit pe terenul cerut pentru extinderea bibliotecii de N. Iorgă, într-o interpelare din 1929 în Camera Deputaților). Restaurarea clădirii vechi, corp „*Fundație*”, va continua până în 2008, anul readucerii întregului complex arhitectonic în circuitul lectorii.

27 septembrie 2004

La 90 de ani de la moarte, Carol I este comemorat în holul Aolei. Prof. univ. dr. Ioan Scortu conferențiază despre personalitatea Regelui Carol I și importanța domniei sale. Se vernisează expoziția de carte, fotografii, obiecte și documente, intitulată „*Ctitori și așezăminte*”.

10-11 noiembrie 2005

Cu prilejul Zilelor Bibliotecii este lansat un timbru jubiliar care marchează 110 ani de la inaugurarea primei clădiri, în 1895.

Biblioteca incendiată, decembrie 1989
Colița și timbrul jubiliar din 2005

(pagina opusă)

Privire de ansamblu:

Corpurile „*Fundație*” și „*Dacia*” (sus)

Corpurile „*Fundație*” și „*Boema*” (jos),

2007-2008

2006 – Anul Carol I – 140 de ani de la urcarea pe tron (1866), 125 de ani de la ridicarea în rangul de rege și reșat (1881), 100 de ani de la Expoziția națională din Parcul Carol.

În urma demersurilor pentru reînființarea Fundației Universitare se obține din partea Casei Regale a României acordul pentru modificarea denumirii instituției.

La **5 aprilie 2006**, prin Hotărâre de Guvern, aceasta devine *Biblioteca Centrală Universitară „Carol I”*.

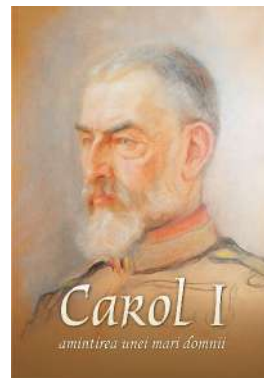
Din iunie 2008, pe fronton se revine la vechea titulatură, exact cum a fost ea, din 1914 până în 1948: *Fundațiunea Universitară Carol I*.

22 mai 2006

În prezența Majestăților lor, Regele Mihai I și Regina Ana, are loc dezvelirea plăcii comemorative dedicate noii denumiri a bibliotecii și a efigiei în bronz a Regelui Carol I.

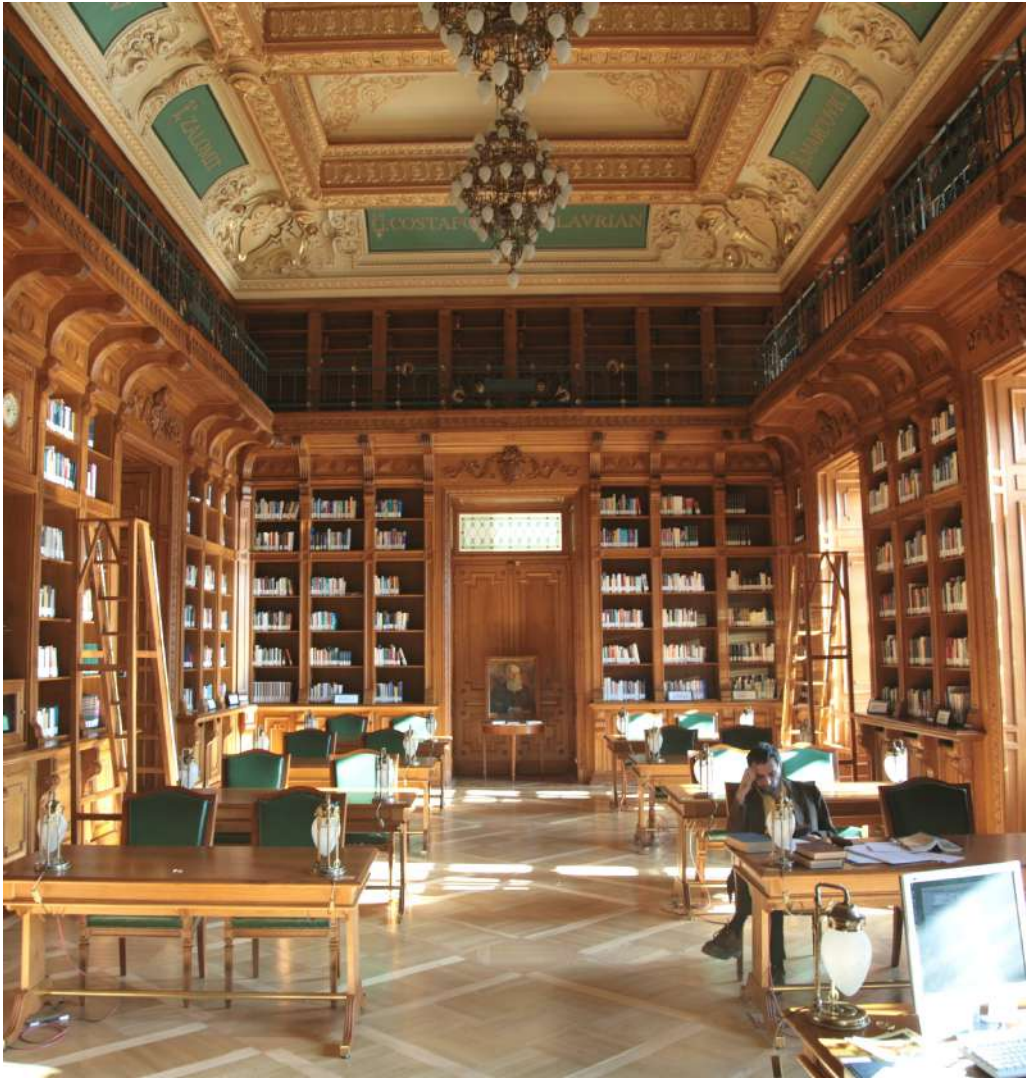
În spiritul vechilor prelegeri sunt reinițiate conferințele Fundației. Prima serie, *„Carol I și civilizația românească”*, are loc în Sala Profesorilor, aflată în stadiul de restaurare (se va redeschide în 2007). Din decembrie 2008, conferințele sunt redate în spațiul consacrat, Aula bibliotecii.

În 2006, biblioteca îi dedică întemeietorului ei și un volum omagial: *„Carol I, amintirea unei mari domnii”*.

Plăcile comemorative, dezvelite de Regele Mihai I la 22 mai 2006, și bustul Regelui Carol I (pagina opusă, jos), așezat în firida din fața Sălii Profesorilor, creații ale sculptorului Eugen Ilina

„Atât de strălucită din punct de vedere cultural a fost această domnie a lui Carol I încât eu cred că la nivelul istoriei țării noastre ar trebui să se vorbească de *secolul lui Carol I.*“

Neagu Djuvara, 2006

Detaliu arhitectonic și fragment de vitraliu, reconstituite după cele care existau în clădirea veche a bibliotecii

„Sunt fericit că pot să vorbesc și astăzi, pentru a multa oară, în acest local, unde se adăpostește una din instituțiile cele mai frumoase, dacă nu chiar cea mai frumoasă instituție culturală din țara noastră, care nu are pereche în alte țări mai înaintate decât noi și care se datorește Acelui Suveran care, în lunga Sa Domnie de aproape jumătate de veac, a știut să întrupeze în persoana Sa toate aspirațiile mari și frumoase ale neamului românesc.“

Spiru Haret, 1910

„...loial și zelos în muncă, străin de orice trufie și de orice falsă strălucire, având cea mai deplină considerație pentru activitatea celorlalți, concepând viața ca pe un domeniu al lucrării benefice semenilor și, dincolo de aceștia, generațiilor viitoare, păstrându-și, în ciuda amărăciunilor de care nimeni nu este scutit, idealurile, credința în ceea ce este bun și nobil.“

Paul Lindenberg despre Carol I, 1906

„De ce îl admir pe Carol I ?

Pentru că are curajul să-și părăsească familia, țara și limba, de dragul unei mici țări nesigure de la marginea lumii, pe care alții au refuzat să o conducă. /.../

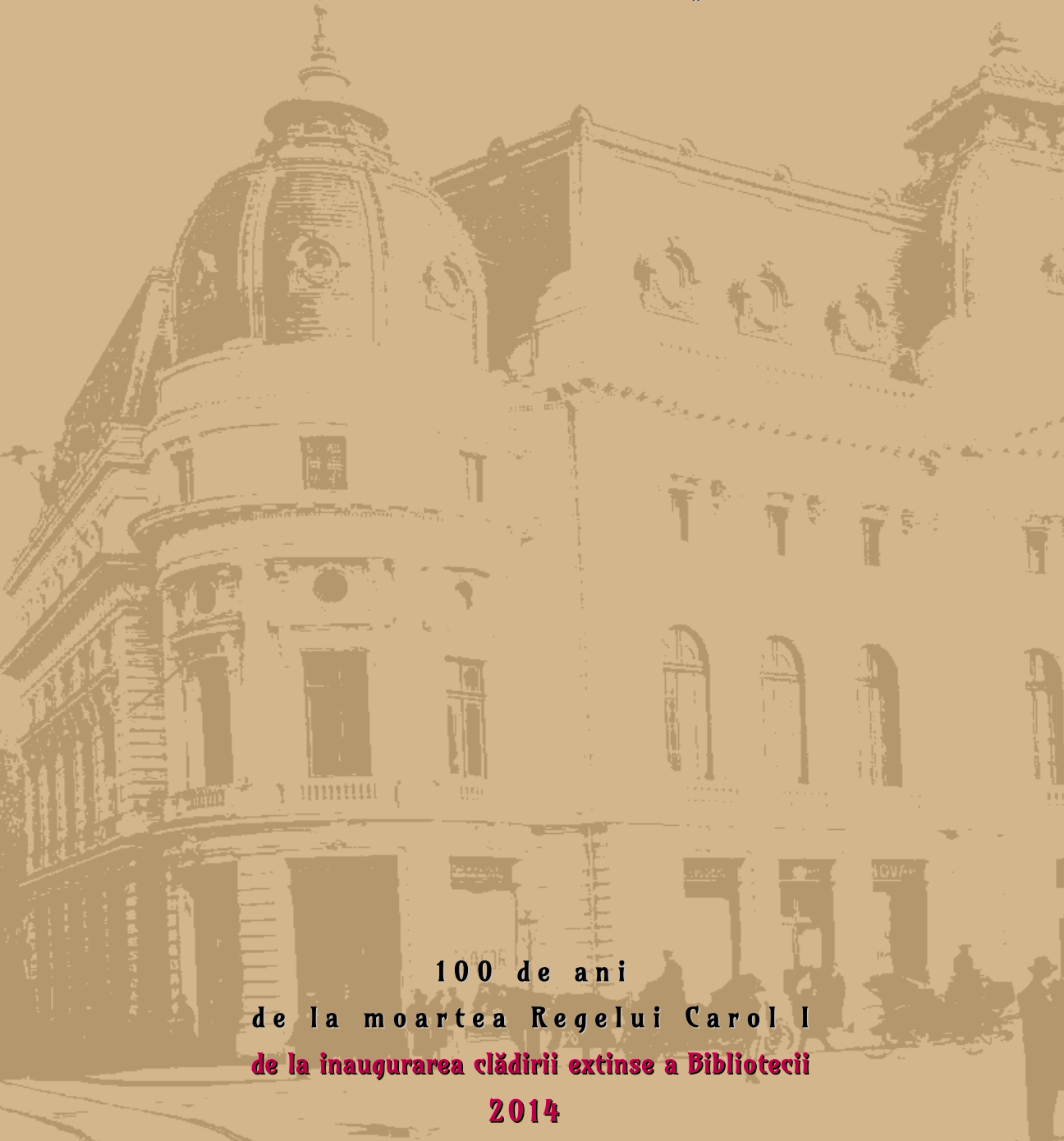
Pentru că de când a pășit, pe 8 mai 1866, pe pământ românesc, n-a mai existat nicio clipă să nu simtă că acest pământ este țara lui și să nu se simtă răspunzător pentru soarta ei. /.../

Pentru că dăruiește 200.000 de lei, cam un leu pentru fiecare locuitor al Bucureștiului, pentru construirea, vizavi de Palatul său, a unui Palat al cărții, cel în care ne aflăm acum, în care au citit generații de studenți (cei interbelici își aveau aici „Capșa“ lor) și în care eu, una, am citit și ca studentă, și citesc adesea și în prezent.“

Ioana Pârvulescu

Biblioteca Centrală Universitară „Carol I“

100 de ani
de la moartea Regelui Carol I
de la inaugurarea clădirii extinse a Bibliotecii
2014